

ΤΕΥΧΟΣ 2 / ΝΟΕΜΒΡΗΣ 94
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΛΥΣΣΑ...

ΑΝΤΙΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΙΜΗ 200

Αν δεν έχεις φράγκα, βούτα το!!

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΠΟΘΕΩΡΗΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ
ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΝΑ ΑΝΟΙΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΠΝΟΕΣ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ...

ΚΑΤΙ ΣΑΝ

EDITORIAL...

ΝΕΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΜΕ ΜΟΛΟΤΟΦ ΚΑΤΑ ΠΑΣΟΚ

Τέσσερις νέες επιθέσεις με βόμβες μολότοφ έγιναν τα ξημερώματα εναντίον γραφείων του ΠΑΣΟΚ.

Τις μολότοφ και στις τέσσερις περιπτώσεις, έριξαν άγνωστοι που επέβαιναν σε μοτοσυκλέτα, προκαλώντας μικρές υλικές ζημιές.

Οι πρώτες τρεις επιθέσεις έγιναν σε διάστημα λίγων λεπτών μετά τις 3.00 στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται στην οδό Θυματών Κατοχής 36, στην Αμφιάλη. Η δεύτερη έγινε λίγα λεπτά αργότερα στη συμβολή των οδών Χατζή και Καρασούτσα, στο Γαλάτσι. Η τρίτη έγινε στην οδό Εθνάρχου Μακαρίου, στη Δάφνη. Και η τελευταία έγινε περίπου στις 3.30 στην οδό Ηρώων Πολυτεχνείου 80, στο Χαλάνδρι.

Εμπρησμός- διαμαρτυρία για Καμπούρη

Με γκαζάκι άγνωστοι έκαψαν ημφορηγό της εταιρείας «Φυρογένης» στην οδό Μενελάου, στην Ηλιούπολη. Με τηλεφώνημα αγνώστου στο «Σκάι» οι «Αναρχικοί Πυρήνες Αλληλεγγύης» ανέλαβαν την ευθύνη για την αυτοφύλακιση, όπως είπαν, του Οδυσσέα Καμπούρη.

Χαράζοντας μια πορεία ουσιαστικής επαναστατικής αμφισβήτησης, τόσο στα πλαίσια του αναρχικού λόγου όσο και μέσα από τις εμπειρίες μας στον δρόμο, δεν θα μπορούσαμε πάρα να συνεχίσουμε και να εντείνουμε με όλες μας τις δυνάμεις την παρούσα εκδοτική προσπάθεια. Ήδη κάποιοι σύντροφοι έστειλαν υλικό και ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα μας για συνεργασία. Έτσι νιώθουμε έντονα πια, διάφορες εστίες απ' όπου ανάβουν οι σπίθες του κοινωνικού αγώνα. Και το γεγονός αυτό σηματοδοτεί την έναρξη μιας περιόδου αναζωπύρωσης των εξεγερτικών / αντικρατικών διαθέσεων.

Αυτός ακριβώς ήταν και ο στόχος μας - όπως και στόχος του συνόλου των συντρόφων - και πλησιάζοντας προς την επίτευξη του - δηλαδή μια πραγματικότητα γενικευμένης σύγκρουσης - διατηρούμε την έντυπη αυτή απόπειρα στο επίπεδο της αδιάλλαξιάς που αρμόζει σε έναν τέτοιο στόχο.

Περισσότερα λόγια θα ήταν άσκοπα. Η συνέχεια θα δοθεί στον δρόμο...

...χάνονται οι ουσιαστικές εμπειρίες, σαπίζουν τα αισθήματα, αφομοιώνεται η σκέψη, οι ανθρώπινες σχέσεις βυθίζονται στη πλήξη και τη σκοπιμότητα: αυτή η τραγική διάσταση περικυκλώνει την ζωή αντιστρέφοντας την βιώσιμη πραγματικότητα σε μια κατάσταση διαρκούς αδράνειας.

Τα πάντα κινούνται γύρω από τον άξονα του ανταγωνισμού, όλα είναι συνυφασμένα με την αυταπάτη της αναγκαιότητας του οικονομικού συστήματος. Τα ζωντανά βιώματα τείνουν να εκλείψουν, διαστρεβλώθηκαν κι αυτά πλάϊ στα πάθη, τις επιθυμίες, την ζωή. Στην απέραντη θάλασσα των θεαματικών ψευδαισθήσεων κολυμπούν υπνωτισμένοι οι υπήκοοι της κάθε εξουσιαστικής ιδεολογίας. Και μέσα σ' αυτή την πραγματικότητα της διαρκούς στέρησης το εμπόρευμα γίνεται θεός και κριτής, μόνο κίνητρο των ανθρώπινων πράξεων, βασιλεύοντας στο βασίλειο της κατανάλωσης και των ψευδών απολαύσεων.

Η σχιζοφρενική κουλτούρα της διανόησης και των προοδευτικών επιστημών αποτελεί το σύγχρονο άλλοθι αυτών που επιμένουν να προσπαθούν να συγκρατήσουν τις βίαιες αντιδράσεις που εκδηλώνονται στους κόλπους της κοινωνίας. Ταυτόχρονα, η ίδια η εξουσιαστική κοινωνία βρίσκεται σε κρίση καθώς η προοπτική της κατάρρευσης του σύγχρονου πολιτισμικού μοντέλου γίνεται έντονα αισθητή, λόγω της αδυναμίας των εξουσιαστικών θεσμών να μεταμορφωθούν ή να αντισταθούν από άλλους. Οι αλλεπάλληλες βελτώσεις τους συντηρούν, αλλά τους αφήνουν ίδιους στην ουσία τους, ευάλωτους στην κριτική της σκέψης και των όπλων.

Η γοητεία των δρόμων, τα αυθόρμητα συναισθήματα, οι ενσπικτώδεις αντιδράσεις και η ανθρώπινη συνύπαρξη, τείνουν όλα να περάσουν στο στρατόπεδο της ανυπαρξίας, εκεί όπου η ανθρώπινη ανάγκη βρίσκεται αιχμάλωτη του θεάματος και της τυποποίησης.

Και η ανθρώπινη χειραφέτηση δεν υφίσταται καν. Η ένταξη στην κοινωνία της επιβίωσης σημαίνει την ένταξη στο γκέτο των ψευδαισθήσεων, την ανακύκλωση της πλήξης και του πόνου, την ατελείωτη μοναξιά. Ο χρόνος γίνεται διάρκεια. Γίνεται διάρκεια μιας άθλιας πραγματικότητας, ένα ταξίδι στην μεταβιομηχανική κόλαση που διαδέχτηκε την παλαιότερη μορφή της θρησκευτικής - οικονομικής εξουσίας. Στο πέρασμα του τσακίζει τα όνειρα. Κάνει να φαίνεται αδύνατη η κάθε πρωτοβουλία, ατομική ή συλλογική, για αυτοοργάνωση, δημιουργία, ανατροπή. Ο χρόνος κινεί τα γρανάζια της μικροαστικής εξατομίκευσης.

Μέσα στην πόλη αυτή την χτισμένη με τα τείχη της απάθειας, μέσα από τα λόγια των ανθρώπων που στάζουν δηλητήριο, μέσα από τις αποξενωτικές μορφές διασκέδασης και δημιουργίας και μέσα στα μάτια που καθρεφτίζουν το κενό της έλλειψης επικοινωνίας, εκεί δύσκολα σηκώνεις την φωνή σου, δύσκολα διατηρείς ζωντανή την ελπίδα, δύσκολα βρίσκεις στήριγμα και με τη σειρά σου απλώνεις το δικό σου χέρι.

**Όμως όλα ξεκινούν από σένα. Σκέψου / Σκέψου / Σκέψου /
Επαναστάτησε / Επαναστάτησε / Επαναστάτησε ...ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ.**

Δεν υπάρχει καμία υπόθεση που να χάθηκε οριστικά, πολύ περισσότερο η δική μας υπόθεση, η υπόθεση των προλεταρίων, η υπόθεση της ΖΩΗΣ.

Εμείς γνωρίσαμε τους εαυτούς μας - στο βαθμό που αυτοί είναι δυνατό - και στη συνέχεια αναγνωρίσαμε τον εχθρό. Γεμίσαμε με δύναμη. Σταδιακά ανακαλύψαμε πως ο φόβος μπορεί να χρησιμοποιηθεί πολεμικά, πως η απόγνωση και η ματαιοδοξία δεν ταιριάζουν στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, πως ο πόλεμος είχε ήδη αρχίσει και πως καλούμασταν να τον τελειώσουμε με μια πολυμέτρητη και αδυσώπητη ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ.

Για όλα αυτά συνεχίζουμε την παρούσα εκδοτική απόπειρα, με απότερο στόχο να γνωρίσουμε στιγμή προς στιγμή ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΒΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ και να μεταδώσουμε το σάλπισμα της ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΩΣ ΤΗΝ ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΕΚΡΗΞΗΣ.

Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης : τα δεσμά του θεάματος...

ΟΤΑΝ
ΚΛΙΝΕΙ
Η Τ.Υ.,
ΑΡΧΙΖΕΙ Η
ΖΩΗ!

Τα τελευταία χρόνια, το κράτος, εκμεταλλευόμενο την τεχνολογική ανάπτυξη που συντελέστηκε κυρίως μετά την "βιομηχανική επανάσταση", άνοιξε νέους ορίζοντες σ' ό,τι αφορά τις μεθόδους καταστολής. Γίνεται λοιπόν φανερό η διαφοροποίηση ανάμεσα σε παλαιότερα μέσα καταστολής και χειραγώγησης και στα σύγχρονα μέσα που χρησιμοποιεί η εξουσία για να καθυποτάξει τις διάφορες κοινωνικές ομάδες.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (-εξαπάτησης), έχουν σήμερα μετατραπεί σε βασικό θεσμό καταστολής. Η τηλεόραση κυρίως, χάραξε μια νέα εποχή κρατικής επιβολής, εγκαινιάζοντας την περίοδο εκσυγχρονισμού των θεσμών της εξουσίας. Συνδιάζοντας ήχο και εικόνα, μεταφέροντας μηνύματα και επιβάλλοντας απόψεις σε εκατομμύρια ανθρώπους την ίδια στιγμή, τα τηλεοπτικά δίκτυα αποτελούν σήμερα τα "αστυνομικά τμήματα" του θεάματος. **Ο πράκτορας του κράτους έχει πια εγκατασταθεί στο σαλόνι μας.** Αυτό που η εξουσία προσπάθησε να επιτύχει στο παρελθόν βυθίζοντας τις μάζες στον σκοταδισμό και στις δυσειδαιμονίες των θρησκευμάτων, σήμερα το προβάλλει με ένα νέο φανταχτερό περιτύλιγμα καλύπτοντας έτσι το χυδαίο περιεχόμενο του. Με άλλα λόγια: στις μέρες μας οι αλυσίδες αντικαταστάθηκαν από την καταναλωτική επιβίωση. Και οι "ανώτεροι", δεν μιλούν πια μέσω του θεού αλλά μέσα από τα δελτία ειδήσεων. Τα ευκολοχώνευτα προγράμματα είναι τριπάκια που η εξουσία μοιράζει και οι ενημερωτικές εκπομπές ολοκληρώνουν το έργο της νάρκωσης της ανθρώπινης σκέψης, τσακίζοντας την κάθε φωνή που αποκλίνει από την "κοινή γνώμη".

Σε αυτό το κείμενο δεν θα σταθούμε στο ζήτημα του κατά πόσο τα ΜΜΕ συνδράμουν στην διάδοση του αστικού πολιτισμού προβάλλοντας τότε τον άνθρωπο - γραβάτα - καριερίστη και τότε τον cool γαμιά, την υπεράσκοπη κατανάλωση, την παθητικότητα και γενικά την αστική ηθική (δούλευε για την πάρτη σου, κατανάλωσε, ψόφα). Θα προσπαθήσουμε να καταδείξουμε τον ρόλο των ΜΜΕ ως αποπροσανατολιστή - καταστολέα των κοινωνικών αγώνων.

Τα ΜΜΕ συμβάλλουν στην δημιουργία μαζικών αντιλήψεων και ασχολιών ανάλογα με τις ανάγκες και τα σχέδια κράτους και κεφαλαίου. Για παράδειγμα, το υστερικό μακεδονικό πρόβλημα ήρθε σαν σφήνα να αντικαταστήσει το "τουρκικό", το οποίο αγνόησαν οι περισσότεροι, αφού κανείς δεν ένιωθε την απειλή της γειτονικής χώρας. Και τώρα πια που εξαντλήθηκαν οι δυνατότητες για συλλαλητήρια κτλ. προέκυψε το "αλβανικό", δίνοντας πάλι αφορμή σε νεοφασίστες και πολιτικά κόμματα να κινδυνολογούν και να εντείνουν τις πιέσεις προς την κοινωνία για εθνική συσπείρωση, απαλλάσσοντας με αυτό τον τρόπο το ελληνικό κράτος από τον κίνδυνο ενδυνάμωσης του κοινωνικού ανταγωνισμού. Τα ΜΜΕ κατάφεραν επίσης να δικαιολογήσουν τις υπέρογκες εισπράξεις του κράτους από τους φουσκωμένους λογαριασμούς του νερού, επαναλαμβάνοντας κάθε μέρα την τραγικότητα της κατάστασης (έχουμε απόθεμα νερού για τόσες μέρες...). Ξαφνικά όμως το πρόβλημα, μαζί με τα χρήματα του απλού κόσμου, πήγε περίπατο. [Αλήθεια, εκείνοι οι μυστήριοι αγωγοί που ξαφνικά σπάγανε φαίνεται πως σώπασαν...]. Κανείς επίσης δεν μπορεί να ξεχάσει το κλίμα μαζικής υστερίας που τα ΜΜΕ είχαν τροφοδοτήσει κατά την διάρκεια του Περσικού πολέμου, παρακινώντας τους αφελείς πολίτες να ψωνίσουν ότι βρουν μπροστά τους. Αλλά και στον τομέα της θεαματικής αποχαύνωσης, η περίοδος εκείνη αποδείχθηκε ιδιαίτερα επικερδής για την εξουσία, αφού τα τηλεοπτικά δίκτυα κατάφεραν να μεταμορφώσουν το αίσχος του πολέμου σε φτηνή θεαματική τροφή. Τα παραδείγματα είναι άπειρα και θα χρειάζονταν τόμοι και τόμοι για να κατατεθούν. Ωστόσο θεωρούμε σκόπιμο να παρουσιάσουμε κάποια απ' αυτά.

Όλα τα παραπάνω αποκαλύπτουν μια καλά οργανωμένη πλεκτάνη των κρατιστών, η οποία στοχεύει στην εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την ταυτόχρονη οχύρωση της κυριαρχίας πίσω από μια θεαματική εναλλακτική εξουσία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΜΜΕ

Αναφορικά με τους αναρχικούς, αλλά και με τα διάφορα άλλα σημεία της κοινωνίας όπου εκδηλώνονται βίαιες αντιδράσεις, τα ΜΜΕ αναλαμβάνουν το έργο συκοφάντησης των εν λόγω εκδηλώσεων και τρομοκράτησης της υπόλοιπης κοινωνίας.

Ιδιαίτερα απέναντι στα φαινόμενα βίας, τα ΜΜΕ κρατούν μια δυναμική στάση. Πόσα και πόσα αφιερώματα έχουν φιλοξενηθεί από τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς, αλλά και πόσες σελίδες έχει ξοδέψει ο τύπος, προκειμένου να διαστρεβλωθούν βίαια γεγονότα που φέρουν χαρακτήρα σύγκρουσης με τους θεσμούς του κράτους. Οι κάθε λογής "ειδικοί"

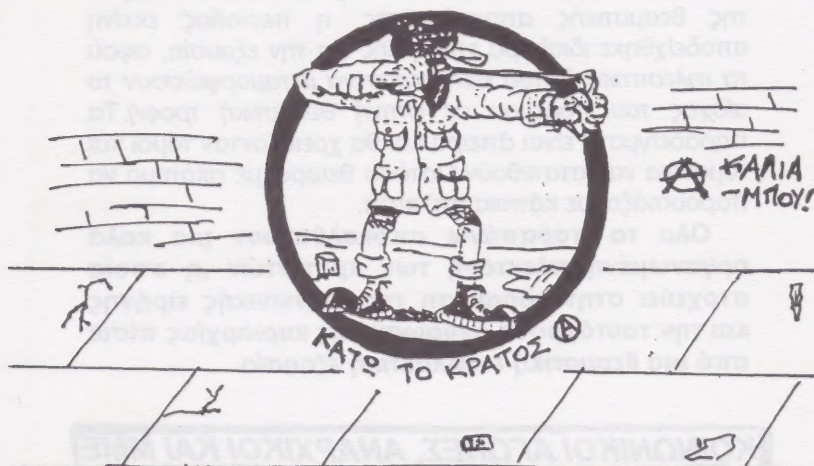

κάνουν ατέλειωτες αναλύσεις πάνω σε ζητήματα όπως η βία στα γήπεδα, η βία στα σχολεία, στην κοινωνία γενικότερα (ταξικές ή άλλης μορφής ταραχές) αλλά και οτι φέρει η περίπτωση, όπως ο σατανισμός. Φυσικά ούτε λόγος να γίνεται για την θεσμοθετημένη βία του κράτους η οποία κινείται σε νόμιμα πάντα πλαίσια. Αντιθέτως, τόννοι λάσπης εκτοξεύονται από τους δημοσιογραφίσκους σε περίπτωση επεισοδίων. Τα ΜΜΕ προβάλλουν επίμονα σκηνές καταστροφών επισημαίνοντας την αγριότητα των ταραχοποιών με σκοπό : α) να μετατρέψουν το γεγονός μιας εξέγερσης σε θέαμα, β) να πετύχουν την μη συμμετοχή του θεατή σε παρόμοιες πρακτικές αφού σύμφωνα με τους δημοσιογράφους και τους "ειδικούς" οι ταραχές προέρχονται πάντα από μεμονωμένα άτομα που "έχουν υποστεί την απόρριψη και γι' αυτό ενεργούν με αυτό τον τρόπο" και γ) να μετατρέψουν την άγνοια του θεατή σε αγανάκτηση, παρουσιάζοντας την καταστροφή που γεννά μια εξέγερση σε κάτι αποκρουστικό και απόμακρο για το οποίο μόνο τρόμο μπορεί να νιώθει. Το σημαντικότερο εδώ είναι πως ο θεατής δεν έχει την δυνατότητα να μάθει τι μεσολαβεί πριν, κατά την διάρκεια και μετά τα επεισόδια και δεν έχει έτσι την δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους των επεισοδίων. Οι καταστροφείς αποκτούν ένα σωρό "κοσμητικά" επίθετα (προβοκάτορες κτλ.) για να δοθεί η εντύπωση πως τελικά οι συγκρουόμενοι και ιδιαίτερα οι αναρχικοί ανήκουν στο περιθώριο και γι' αυτό δεν έχουν δικαίωμα συμμετοχής σε κανέναν αγώνα και καμία πορεία. Αυτή είναι η πρώτη φάση της θεαματικής καταστολής αφού θα δώσει το απαραίτητο πρόσχημα στην αστυνομία για να τσακίσει τους διαδηλωτές.

τονίσουν πως "τα αναρχικά στοιχεία προέρχονται από διαλυμένες οικογένειες" κτλ., διατυμπανίζοντας πως οι αναρχικοί είναι άτομα με ψυχολογικά προβλήματα (!) και καλώντας έμμεσα τους γονείς να ισχυροποιήσουν τον θεσμό της οικογένειας.

Σε σχέση με τους αγώνες της κοινωνίας γενικότερα (πχ. μαθητικές κινητοποιήσεις, αγώνες εργαζομένων κτλ.), τα ΜΜΕ διαδραματίζουν έναν ύπουλο ρόλο : προωθούν την συναίνεση και τον διάλογο με το κράτος. Εσημαίνοντας διαρκώς την χρησιμότητα του διαλόγου ως το μόνο μέσο επίτευξης κάποιου στόχου και δικαίωσης του οποιουδήποτε αγώνα, τα ΜΜΕ κατευθύνουν ουσιαστικά τις εκάστοτε κινητοποιήσεις. Σταδιακά εξασθενίζει η δυναμικότητα της σύγκρουσης, έως ότου να εξαφανισθεί τελείως, και ο αγώνας να πάρει τον δρόμο για τα γραφεία των υπουργείων όπου ξεκινά ένας κούφιος διάλογος. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε και την σημασία που εσκιεμένα δίνεται στα συνδικαλιστικά όργανα των αγωνιζόμενων ομάδων, στα οποία τα ΜΜΕ προτρέπουν τους αγωνιζόμενους ανθρώπους να στραφούν. Περνάει έτσι ο αγώνας στα χέρια των φιλεξουσιαστών διαμεσολαβητών οι οποίοι συνεργάζονται με την εξουσία και συμβάλλουν πάντα στην εκτόνωση της κατάστασης, με αποτέλεσμα το κράτος να ξεφύγει από τον κίνδυνο της επικείμενης σύγκρουσης. Είναι πασιφανές πως κατά την διάρκεια μιας εξεγερτικής κινητοποίησης από κάποιο κομμάτι της κοινωνίας, τα στοιχεία της αδιάκοπης, αδιαμεσολάβητης και ανεξέλεγκτης σύγκρουσης, είναι τα μόνα που μπορούν να δώσουν διαστάσεις κοινωνικού αγώνα στις ενέργειες των εξεγερμένων. Το νταβατζιλίκι των συνδικαλιστών, αποτελεί μια αυτόκλητη εξουσία που έρχεται να σπείρει τον πανικό και την επαναφομοίωση, οριοθετώντας τα πλαίσια αντιπαράθεσης των εξεγερμένων με την εξουσία.

Από εκεί κι έπειτα καταγράφονται οι καταστροφές το νόημα των οποίων διαστρεβλώνεται ενώ διογκώνεται και το μέγεθος τους. Οι αναρχικοί παρουσιάζονται ως μανιωδείς καταστροφείς που "λημπαίνουν τον δημόσιο βίο" και καταστρέφουν οτι βρουν μπροστά τους. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που στις διάφορες εκπομπές πλανιούνται υπονοούμενα του τύπου "οι αναρχικοί είναι πληρωμένοι προβοκάτορες, ακόμη και από την αστυνομία, για να αμαβρώνουν τις ειρηνικές πορείες", καθώς υποτίθεται πως εξυπηρετούν τα συμφέροντα κάποιας κυβέρνησης. Και κάποιοι αφελείς πέφτουν στην παγίδα. Τέλος χαρακτηριστική είναι η εμμονή στο νεαρό της ηλικίας των αναρχικών, εμμονή που προδίδει την απόπειρα της εξουσίας να περάσει στην κοινωνία την αντίληψη : "παιδιά είναι θα στρώσουν, δεν ξέρουν τι κάνουν". Από την άλλη όμως δεν παραλείπουν ποτέ να

Τέλος, δεν πρέπει να παραλείψουμε να αναφερθούμε στην σχέση κοινής γνώμης - την οποία διαμορφώνουν τα ΜΜΕ - και κοινωνικών αγώνων. **Όταν διεξάγεται ένας κοινωνικός αγώνας και η προοπτική της γενικευμένης σύγκρουσης φωτίζει τον κοινωνικό ορίζοντα, το κράτος, συγκεντρώνει όλες του τις δυνάμεις στην προσπάθεια συγκρότησης μιας ευνοϊκής γι' αυτό κοινής γνώμης.** Έχοντας στο πλευρό του το κράτος τις στρατιές των θεαματικά εξαρτημένων, αυτών δηλαδή που υιοθετούν την οποιαδήποτε άποψη που προβάλλεται από τα ΜΜΕ, μεταφέρει τον κοινωνικό ανταγωνισμό ανάμεσα σ' αυτούς που αποζητούν την κοινωνική ειρήνη και αυτούς που προωθούν την σύγκρουση με το κράτος. Έτσι επέρχεται μια σύγκλιση στους κόλπους της κοινωνίας, χάνεται η ουσιαστική διάσταση της σύγκρουσης και οι κυρίαρχοι δίνουν το τελικό χτύπημα αναλαμβάνοντας να διευθετήσουν τις διαφορές που έχουν προκύψει. Επιπλέον προβαίνουν σε σκληρές αντικοινωνικές κινήσεις καθώς η κοινή γνώμη τους παρέχει ατράνταχτο άλλοθι.

Προσπαθώντας να καλύψουμε όσες το δυνατόν περισσότερες πτυχές του θέματος, πιστεύουμε πως ακόμα και η μικρή έκταση του παραπάνω κειμένου καταδικνεί τον επαισχυντο ρόλο των ΜΜΕ και της θεαματικής απομόνωσης που αυτά συνεπάγονται. Σε σχέση πάντα με τους αγώνες της κοινωνίας, τα ΜΜΕ θα συνεχίσουν να καλλιεργούν κλίμα σύγχισης και να περικυκλώνουν την ανθρώπινη ύπαρξη με το πέπλο των ψευδαισθήσεων, τίποτα όμως δεν προδικάζει και την υποταγή της κοινωνίας σε αυτά.

Τα πάντα εξαρτώνται από εμάς, από το **επίπεδο** σκέψης, συνύπαρξης και δράσης μας. Η χειραφέτηση και η πνευματική, ερωτική κτλ. απελευθέρωση, περνούν μέσα από την **εμπειρία**. Ο ποταμός της θεαματικής ροής των καταστάσεων μπορεί να παρασύρει τον οποιονδήποτε, όταν αυτός δεν απαιτεί με την σκέψη και την δράση του να βιώσει την αλήθεια και όχι την αντεστραμμένη θεαματική πραγματικότητα.

... Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΝΑ ΓΙΓΑΝΤΩΘΕΙ

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΝΑ ΑΠΛΩΘΕΙ ...

Σάπια / Σάπια θέματα / μουχλιασμένοι τόμοι ύπουλες βιβλιοθήκες
λέξεις τσανακογλύφτες λέξεις δούλες / στημένες μηχανές
λέξεις κομπίνες
Εδώ η ζωή μας ταύρος με καρφωμένα χιλάδες φασιστικά μαχαιράκια
ξερνάει μαύρα τα αίματα μας
και σεις ζωγραφίζετε νεκρές φύσεις σε κλιμακτήριες εκδόσεις
να κονομάει ο ΕΟΤ.

Κόμματα - σημεία στίξης

οικολογία - αρχαίοι πρόδρομοι μας δείχνουν δρόμους,

μονάχα με την όπισθεν

Παραχωμένοι σε βαθιούς λάκκους οι καλοί

δημόσια έργα και τζίφρες επιφανών περνάνε άσφαλτο πάνω τους

ένα μεγάλο στρογγυλό κουτί σαν κάλπη η γη

να ρίχνουμε την ψήφο μας

οι χρώμα κι αν παίρνει η σαλαμάντρα δεξιά είναι

Κάτι ψόφιες γαζίες αναλάβανε την άνοιξη

οι ρίζες δεν είναι για να γυρίζουμε πίσω, είναι για να βγάζουν κλαριά

αμα δεν βγάζουνε είναι παλούκια, καυσόξυλα

οδοφράγματα Μπροστά Μπροστά κι άλλο !

Τόσο θέλει

απ' την υποταγή στην εξέγερση

απ' το όλοι ή κανένας

απ' το όλα ή τίποτα

και μεις / μας μπάζουνε απ' την είσοδο υπηρεσίας

στο πόδι τρώμε τ' αποφάγια τους

παλιομοδίτικο φουλάρι φοράμε στο λαιμό μας

την ψόφια γάτα του πολιτισμού

Τώρα δεν είμαι μοναχή μου πια

εγώ έπιασα επαφή - δε φοβάμαι κανένανε

καμώνομαι πως ζω αυτή τη ζωή κι ετοιμάζω την άλλη

μέρα ντάλα μεσημέρι θ' αρπάξω πινέλα και κουβά

θα σηκώσουμε τα πλακόστρωτα

θα κάνω μια μεγάλη βροχή με προκυρήξεις - συνθήματα προτροπής

σφαίρες - λέξεις στο χαρτί

γράμματα με πέτσες κι αίμα

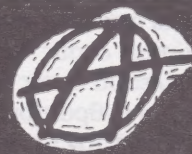
η ποίηση μας ψυχοσωματική -

κανένας σας πια δεν μπορεί να μας χωρίσει

και τη ζωή μου

κι όποιος κοτάει ας κάνει προς τα 'δω

χειροβομβίδα με τραβηγμένη περόνη...

★ Τρεις επιθέσεις με βόμβες μολότοφ έγιναν στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ τα ξημερώματα. Τις μολότοφ έριξαν άγνωστοι προκαλώντας μικρές υλικές ζημιές. Η πρώτη επίθεση έγινε στις 2.00 τη νύχτα στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ που βρίσκονται στην οδό Κωνσταντίνου Νέροη 6, στο Μετς. Η δεύτερη στις 3.30 στην οδό Λακωνίας 31, στο Αιγάλεω και η τρίτη στις 4.05 τα ξημερώματα στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη συμβολή των οδών Μπελογιάννη και Κερασιούτσος, στη Νίζα. Από τη ρίψη των αυτοσχέδιων εμπρηστικών μηχανισμών προκλήθηκε φωτιά και υλικές ζημιές.

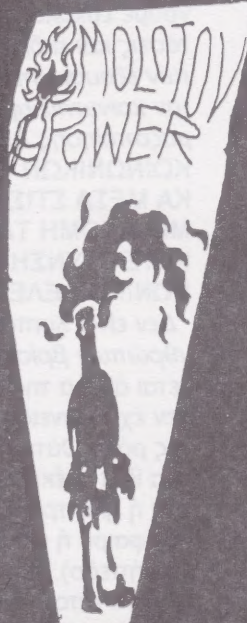
ΜΟΛΟΤΟΦ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Βόμβες μολότοφ έριξαν άγνωστοι τα ξημερώματα στο υποκατάστημα της Γενικής Τράπεζας Ελλάδος που βρίσκεται στην οδό Βατατζή 67, στα Εξάρχεια.

Από την φωτιά που εκδηλώθηκε λίγο μετά της 2.00 προκλήθηκαν ζημιές.

Βόμβες μολότοφ όμως εκτοξεύτηκαν και εναντίον υποκαταστήματος της Τράπεζας Μακεδονίας-Θράκης στη Θεσσαλονίκη. Από τις μολότοφ προκλήθηκαν σημαντικές ζημιές και χρειάστηκε η επέμβαση της Πυροσβεστικής για να τεθεί υπό έλεγχο.

Την ευθύνη για τον εμπρησμό αυτόν ανέλαβε με τηλεφώνημά της σε ραδιοφωνικό σταθμό της συμπετρατευουσας η αυτοαποκαλούμενη οργάνωση «Αναρχική Πάλη».

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΩΓΟΥ

ΜΠΑΡΑΖ ΕΚΡΗΞΕΩΝ

Η ΜΑΖΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΜΕΣΟ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αναμφισβήτητα ζούμε στην εποχή της μαζικότητας, στην εποχή του όχλου θα λέγαμε με μια πιο σκληρή έκφραση. Είναι όμως υπερβολή η χρησιμοποίηση της λέξης όχλος ;

Ρίχνοντας μια ματιά γύρω μας θα δούμε πως όλα τείνουν να γίνουν μαζικά. Μαζικές διέξοδοι ψευδοδιασκέδασης, μαζικοί τρόποι εκτόνωσης (πχ. γήπεδα), κυκλοφοριακό χάος, συνωστισμός των μεγάλων αστικών κέντρων, Μ.Μ.Ε, μαζικές συγκεντρώσεις (πχ. συλλαλητήρια, προεκλογικές συγκεντρώσεις) κτλ. Σε μια προσπάθεια να κατανοήσουμε βαθύτερα το συγκεκριμένο φαινόμενο της μαζικότητας, διαπιστώνουμε εύκολα πως οι διάφορες μαζικές κοινωνικές τάξεις και εκδηλώσεις απορέουν από την απόπειρα των εξουσιαστικών μηχανισμών να καθυποτάξουν την κοινωνία εφαρμόζοντας διάφορες μεθόδους μαζοποίησης. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΝΑ ΣΥΝΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΑΖΙΚΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ, ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ.

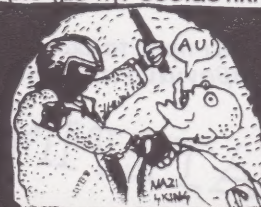
Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων βρίσκει καταφύγιο στη μάζα ή εγκλωβίζεται άθελα της σ' αυτήν, είτε από φόβο είτε διότι δεν έχει συνειδητοποιήσει τον κοινωνικό και ταξικό της ρόλο. Ούτε είναι τυχαίο ότι η νεολαία διασκεδάζει στα ίδια στέκια με τον ίδιο τυποποιημένο τρόπο (καφές ή ηλεκτρονικά τις καθημερινές, συζήτηση για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ, το Σαββάτο ντίσκο, την Κυριακή γήπεδο). Ίσως να υπάρχουν και κάποιοι αφελείς που να υποστηρίζουν πως είναι απόλυτα φυσική η μαζική συνύπαρξη των ανθρώπων στους διάφορους κοινωνικούς χώρους και αποτέλεσμα αυτής είναι και οι μαζικές εκδηλώσεις. Σίγουρα οι άνθρωποι πρέπει να συνεβρίσκονται ανεξάρτητα από τον αριθμό, αρκεί όμως να είναι δική τους επιλογή. Διότι στις μέρες μας, οι άνθρωποι στοιβάζονται μέσα σε κελιά που αναλόγως ονομάζονται πολυκατοικίες, διδακτικές αίθουσες, εμπορικά κέντρα ή σε κάτεργα όπως εργοστάσια κτλ. Δίχως να έχουν εναλλακτικές λύσεις, πιεζόμενοι από τις ανάγκες της επιβίωσης. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φυσικό. Επιπλέον οι μαζικές τάξεις που εμφανίζονται βασίζονται σε πρότυπα που τα Μ.Μ.Ε προβάλλουν και δεν αποτελούν αυθόρμητες ανθρώπινες επιθυμίες και αντιδράσεις.

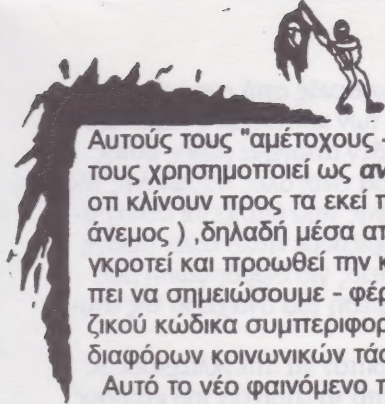

Η μαζικότητα στις μέρες μας προέρχεται αποκλειστικά από τους μηχανισμούς μαζοποίησης του κράτους και επιδρά κατασταλτικά πάνω στην ανθρώπινη ελευθερία και ύπαρξη. **Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΤΑΥΤΙΣΗ ΑΠΟΨΕΩΝ, ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΙΔΕΩΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.**

Η κυριαρχία του κεφαλαίου έχοντας εξαπλωθεί σε όλα τα σημεία της κοινωνίας δεν θα μπορούσε παρά να στοχεύει στον έλεγχο των μάζων και είναι ολοφάνερη η προσπάθειά της να μετατρέψει το πλήθος σε ομογενοποιημένη μάζα. Για να πετύχει λοιπόν τον σωφρονιστικό - κατασταλτικό του ρόλο, το κράτος επιβάλλεται στην ψυχολογία του ανθρώπου από πολύ νωρίς... Ο σημερινός θεσμός της οικογένειας δεν κάνει τίποτα περισσότερο από το να επιβάλλει στο νέο έναν εξουσιαστικό / αλλοτριωτικό τρόπο ζωής - ανάλογα πάντα με την οικογένεια - με στόχο την "ομαλή" ένταξη του στη μάζα. Από αυτή λοιπόν την τρυφερή ηλικία, η ζωή του παιδιού μπαίνει σ' ένα καλούπι το οποίο είναι το ίδιο για όλα τα παιδιά (διαφορές παρουσιάζονται μόνο οικονομικής φύσεως, ανάμεσα σε παιδιά διαφορετικών τάξεων ή εισοδηματικών βαθμίδων). Το έργο αυτό της οικογένειας συμπληρώνει ο θεσμός της εκπαίδευσης. Εκεί η χειραγώγηση του νέου θα γίνει εύκολη υπόθεση μέσα από τις ύπουλες μεθόδους του εκπαιδευτικού συστήματος. Στη συνέχεια "παίζει μπάλα" ο στρατός, όπου η βία του κράτους νομιμοποιείται και μεγιστοποιείται. (Με τον στρατό θα ασχοληθούμε εκτενέστερα σε επόμενο τεύχος).

Η αλλοτρίωση όμως της σκέψης των ανθρώπων ολοκληρώνεται μέσα από τα Μ.Μ.Ε όπου κάθε επιλογή και άποψη των εξουσιαστών περνά έμμεσα ή άμεσα στον θεατή που από πριν έχει μάθει να είναι δεκτικός στις διαταγές. Δίχως να υπάρχει σφαιρική γνώση σε ένα θέμα, δίχως να αφήνονται περιθώρια για προσωπικές εκτιμήσεις ο θεατής, νομίζει πως η άποψη που του προβάλλουν είναι δική του. Ετσι δημιουργούνται μαζικές αντιλήψεις, φιλοδοξίες και αποψεις που πάντα ξεκινούν από την κορυφή των εξουσιαστικών μηχανισμών (μακεδονικό πρόβλημα, ιδεολογίες του τύπου : "Η αστυνομία υπάρχει για την προστασία του πολίτη" κτλ.) Το άτομο ακόμη κι αν είναι δυσκολόπιστο παρασύρεται από το γύρω του περιβάλλον ή στην "καλύτερη περίπτωση" κρατά "ουδέτερη στάση" παραμένοντας αδιάφορο για τις κοινωνικές εξελίξεις, πέφτοντας ακριβώς στην παγίδα που σπίνει η εξουσία για εκείνους που διαλέγουν το κοινωνικό περιθώριο (με την ουσιαστική του έννοια).

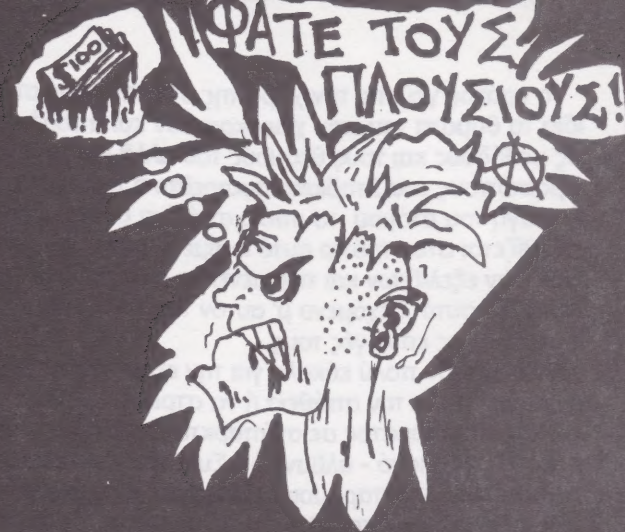
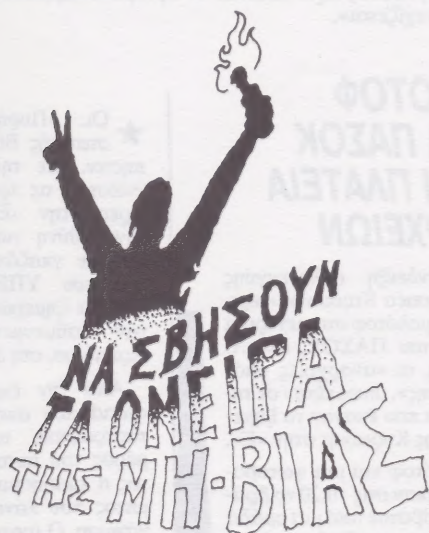

Αυτούς τους "αμέτοχους - ουδέτερους" το κράτος τους χρησιμοποιεί ως **ανεμοδείκτες** (με την έννοια οτι κλίνουν προς τα εκεί που φυσάει κάθε φορά ο άνεμος) , δηλαδή μέσα από αυτούς το κράτος συγκροτεί και προωθεί την κοινή γνώμη , η οποία - πρέπει να σημειώσουμε - φέρει τα γνωρίσματα ενός μαζικού κώδικα συμπεριφοράς και ανημετώπισης των διαφόρων κοινωνικών τάσεων και εκδηλώσεων.

Αυτό το νέο φαινόμενο της ουδετερότητας και της απολιτικοποίησης - που τείνει να πάρει μαζικές διαστάσεις - παρατηρείται κυρίως σε περιόδους κοινωνικής ειρήνης και χτυπά τη νεολαία. Δίπλα στην κομματικοποίηση εμφανίζεται τώρα η μη-πολιτικοποίηση. Η **πάρτη μου να 'ναι καλά , δεν με ενδιαφέρουν τα πολιτικά και δεν είμαι με κανέναν , δεν είμαι τίποτα (!) ...** έτσι λειτουργούν πολλοί νέοι στις μέρες μας. Ομως δεν είναι δυνατόν να "μην είσαι τίποτα" (απολιτικοποιημένος) εφόσον αποτελείς μέρος κάποιου κοινωνικού συνόλου. **Το τι είναι ο καθένας καθορίζεται από τις πράξεις του.** Όταν λειτουργείς νόμιμα και κάνεις αυτό που η αστική ηθική ή οι νόμοι επιβάλλουν (αποδεκτή συμπεριφορά , υποταγή σε ανώτερους , ψήφος, πληρωμή φόρων κ.α) ουσιαστικά αποδέχεσαι την αρθρωτή αυτή κοινωνική οργάνωση όπως είναι. Η στάση της μη-συμμετοχής διαιωνίζει την εκμετάλλευση και την καταπίεση , προωθεί την συναίνεση και τον συμβιβασμό , εδραιώνει το καθεστώς ελέγχου και ανελευθερίας , εκμηδενίζει το άτομο και το χειρότερο , εξασθενίζει την δύναμη της κοινωνικής αλληλεγγύης και απομονώνει τις κοινωνικές συγκρούσεις και εξεγερτικές πρακτικές. Αυτό ακριβώς επιδιώκουν οι κρατιστές. Και γνωρίζουν πως αυτός είναι ο πιο ανώδυνος τρόπος να το πετύχουν, πλάι στην ιδεολογική αφομοίωση , την καταναλωτική εξάρτηση και την θεματική αποξένωση.

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΗ, ΚΙ ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΞΕΚΑΘΑΡΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΘΕΣΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΤΗΡΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΓΥΑΛΙΖΟΥΝ ΤΑ ΓΡΑΝΑΖΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ :
ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΜΕΣΗ ΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ , ΕΜΕΙΣ ΑΝΟΙΧΤΑ ΔΟΣΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ ΚΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΚΑΛΑ ΣΤΟ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ.

Το ίδιο το άτομο φοβάται να αποδεσμευτεί από το σύνολο γιατί νιώθει ασφαλές μέσα στην ίδια του την τραγωδία. Αυτό συμβαίνει , διότι οι ανταγωνιστικές και σκληρές συνθήκες επιβίωσης που επικρατούν στην σημερινή εξουσιαστική πραγματικότητα τρομοκρατούν το κοινωνικό σώμα και κατακρεουργούν την ψυχική υπόσταση των ανθρώπων , με αποτέλεσμα το άτομο να αποζητά απεγνωσμένα την ένταξη του σε μια ομάδα που να φέρει τα ίδια γνωρίσματα με αυτό , για να ανημετωπίσει τα προβλήματα του με αποτελεσματικότερο τρόπο , όπως το ίδιο ελπίζει. Ομως οι ομάδες στις οποίες τελικά διαιρείται το κοινωνικό σώμα , είναι στην ουσία έτσι χωρισμένες , βάση των επιλογών του κράτους. Κι αυτό , γιατί χωρίζονται σύμφωνα με τις εισοδηματικές απολαβές , το μορφωτικό επίπεδο , τις ανάγκες κατανάλωσης αλλά βάση και των εξουσιαστικών προθέσεων. Δηλαδή ανάλογα με τις ανάγκες του κράτους και του κεφαλαίου στην παραγωγή (σήμερα η αγορά εργασίας απορροφά άτομα με εξειδικευμένες γνώσεις) ή τις κοινωνικές ανακατατάξεις που οι μηχανισμοί του κράτους επιθυμούν να επιβάλλουν (διαμόρφωση μαζικών ανηλήψεων κ' κοινής γνώμης).

Το άτομο λοιπόν καταπνίγει τα αισθήματα του , απαρνιέται την διαφορετικότητα του και τις ιδιαίτερες επιθυμίες του για να ενταχθεί στη μάζα. Αμεση συνέπεια της μαζοποίησης είναι η θεοποίηση κάποιων προσώπων (πολιτικών , καλλιτεχνών κτλ.) , στην προσπάθεια να καλύψει το άτομο το αίσθημα κατωτερότητας που του γεννάται. Ταυτόχρονα οι άνθρωποι πέφτουν στην παγίδα της εκπροσώπησης και της μίμησης , ως αποτέλεσμα της ένταξης τους στη μάζα. Γι' αυτό το λόγο οι περισσότεροι άνθρωποι νιώθοντας κενοί αλλά και αδύναμοι προβάλλουν κάτι εκτός του εαυτού τους (ιδόλα , πατρίδα , ομάδα , κόμμα κτλ.) για να επιζήσουν μέσα στη μιζέρια τους. Το κέρδος της εξουσίας από την δήλωση αυτή υποταγής των ανθρώπων είναι τεράστιο. Το κράτος αποκτά την δυνατότητα να απλώσει σ' όλα τα σημεία της κοινωνίας τα πρότυπα συντήρησης και βελτίωσης της σημερινής εξουσιαστικής πραγματικότητας. Επιπλέον προβάλλει την αστική ηθική και cool κώδικες συμπεριφοράς καθώς και συγκεκριμένες μεθόδους ανημετώπισης προβλημάτων , συγκεκριμένες διεξόδους εκτόνωσης και ψευδοδιασκέδασης , συγκεκριμένες και πάντα ομοιογενείς στάσεις και εκδηλώσεις.

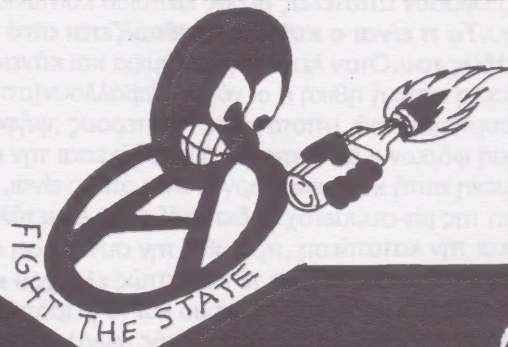
Αντεπίθεση

Το κράτος γεύεται την χάρη της υποστήριξης από τα ίδια τα θύματα του, που χειροκροτούν και αποδέχονται τις μεθόδους και τους θεσμούς του αλλά και τους αντιπροσώπους του. Σταδιακά αφαιρείται η προσωπική επιλογή του ατόμου, το οποίο από ένα σημείο και μετά εθίζεται στον τρόπο αυτό αντιμετώπισης των κοινωνικών εξελίξεων και περιμένει να σκεφτούν οι "άνωτεροι" γι' αυτό, δεχόμενο μ' αυτόν τον τρόπο τους ίδιους και τις επιλογές τους.

Είναι λοιπόν πολύ εύκολο για την εξουσία να τρέχει τις μάζες προς την απάθεια ή να στρέφει τα μάτια του κοινωνικού σώματος σε ανύπαρκτα προβλήματα του τύπου "σκοπιανό - αλβανικό". Συντηρεί έτσι εθνικισμούς και άλλες παρόμοιες ιδεολογίες ενώ αναζοπνώνει ξεχασμένα προβλήματα ανάλογα με τις προθέσεις της. Έχει όμως και την δυνατότητα να εμφανίζει νέες ιδεολογίες - πάντα εναλλαγές των ήδη υπάρχοντων - ή ιδεολογίες / αντίποδες των επανομαζόμενων ακραίων τάσεων (ανιπενικισμός, εναλλακτική σκέψη, αριστεριστικές ψευδαισθήσεις, αντισεξισμός, αντισιτισμός κτλ.). Δεν πρέπει πάντως να παραβλέψουμε το γεγονός πως όσο εύκολο είναι για τους εξουσιαστές να ελέγχουν το ομογενές έκτρωμα της κοινής γνώμης άλλο τόσο εύκολο είναι για τους καταπιεσμένους να αρνηθούν την υποταγή στη μάζα, καλλιεργώντας την συνείδηση και προετοιμάζοντας το έδαφος για μια συνολική - και όχι μαζική - εκτροπή από την ρουτίνα της επιβίωσης.

Η διαφορετικότητα του καθενός από εμάς είναι που δίνει νόημα στην ύπαρξη των κοινωνιών (καμία εξουσιαστική όμως ιδεολογία δεν αποτελεί μέρος αυτής της διαφορετικότητας παρά είναι όλες παραλλαγές της ίδιας αρρωστημένης σκέψης που βασίζεται στο κράτος και την επιβολή). Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιούς εξυπηρετούν οι προσπάθειες για διαμόρφωση μαζικών αντιλήψεων και αφαίρεση του στοιχείου της ατομικότητας.

Στην προσπάθεια μας λοιπόν να απεγκλωβίσουμε τις ανθρώπινες σχέσεις από τα στοιχεία του κέρδους και της ιδιοκτησίας, θέλοντας να διατηρήσουμε ζωντανή την ατομικότητα μας συνυπάρχοντας αρμονικά με άλλους ανθρώπους βάση της αυτοδιευθυνόμενης κοινωνίας θα πρέπει να καταλάβουμε καλά τούτο : **Η ΜΑΖΑ ΟΤΑΝ ΥΠΟΚΙΝΕΙΤΑΙ Η ΚΑΘΟΔΗΓΕΙΤΑΙ ΣΥΝΘΛΙΒΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΠΑΡΤΙΖΟΥΝ. ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΝ, ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΝ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΚΑΡΠΩΘΟΥΝ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ...**

Εκαψαν κι άλλο Ι.Χ. αστυνομικού

Με σουπί και βενζίνη η αναρχική ομάδα «Μιχάλης Κατεζάς» έκαψε τις πρώτες πρωινές ώρες το αυτοκίνητο του διοικητή της τροχαίας Γλυφάδας στην οδό Αθην. Λευκαδίτ 4 στην Ανω Ηλιούπολη. Από τη φωτιά το Ι.Χ. μάρκας «πεζώ», του Οδυσσέα Κουτσοποδιώτη έπαθε ζημιές στο μπροστινό μέρος.

Ο άγνωστος που τηλεφώνησε στην «Ε», λίγο μετά τον εμπρησμό, είπε ότι: «η αναρχική ομάδα "Μιχάλης Κατεζάς" αναλαμβάνει την ευθύνη για τον εμπρησμό της ΑΣΟΕΕ την προηγούμενη Δευτέρα (26/9), αυτοκινήτου της μονής (Αγίου Ιωάννου Θεολόγου Αγίου στην οδό Ζολιά 4), της "Γκρουπ 4" στην Τερψιθέα (προχθές), αυτοκινήτου μπάτσου». Ο άγνωστος πριν κλείσει το τηλέφωνο πρόσθεσε: «Ο αγώνας συνεχίζεται».

ΜΟΛΟΤΟΦ ΚΑΤΑ ΠΑΣΟΚ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

Σε «ένδειξη αλληλεγγύης στον Οδυσσέα Καμπούρη» έριξαν επτά μολότοφ στα κεντρικά γραφεία του ΠΑΣΟΚ, στη Χ. Τρικούπη, οι «αναρχικές ομάδες κρούσης», όπως είπαν σε τηλεφώνημα που έκαναν τα ξημερώματα της Κυριακής στην «Ε».

Οι μολότοφ και μια φωτοβολίδα ρίχτηκαν στις 10.20 το βράδυ του Σαββάτου από μια ομάδα νεαρών, όπως πρόλαβε να δει ο φύλακας. Φούντωσαν οι εξι από τις επτά μολότοφ, τις οποίες έσβησε ο ίδιος ο φύλακας των γραφείων.

★ Οι «Πυρήνες Επαναστατικής Βίας» ξαναχτύπησαν. Με τηλεφώνημα αγνώστου, τις πρώτες πρωινές ώρες στην «Ε», ανέλαβαν την ευθύνη για τον εμπρησμό με γκαζάκια αυτοκινήτου του ΥΠΕΧΩΔΕ στις 3.50 τα ξημερώματα, που ήταν σταθμευμένο στην οδό Αρκαδίου, στη Δάφνη.

Από την έκρηξη και τη φωτιά που ακολούθησε καταστράφηκε το μπροστινό μέρος του αυτοκινήτου. Αυτός ο εμπρησμός είναι ο πέμπτος που κάνει η ίδια οργάνωση. Ο άγνωστος που τηλεφώνησε στην «Ε» είπε ότι η επίθεση γίνεται για την αποφυλάκιση του Οδυσσέα Καμπούρη.

ΜΑΚΡΥΣ ΉΤΑΝ, ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ εβδομάδα, ο κατάλογος των εμπρησμών αυτοκινήτων από τις μικρές «τρομοοργανώσεις», που είναι πλέον φανερό ότι μόνο με... ασφάλεια αντιμετωπίζονται, αφού η... άλλη Ασφάλεια δείχνει να έχει από καιρό σηκώσει τα χέρια ψηλά, ανίκανη να κάνει κάτι. Το χρονικό των εμπρησμών, μέρα μέρα, έχει ως εξής:

ΠΕΜΠΤΗ: Άγνωστοι καίνε με σουπί και βενζίνη Ι.Χ. φορτηγό που ήταν παρκαρισμένο στα Άνω Πατήσια. Την ίδια μέρα η «Ξαγρυπνή Επαναστατική Συνείδηση» πυρπόλησε το αυτοκίνητο του τεχνικού της «Απογευματινής» Γ. Μάντζου στο Π. Φάληρο.

ΚΥΡΙΑΚΗ: Άγνωστοι έκαψαν στου Γκύζη αυτοκίνητο του ΥΠΕΧΩΔΕ, ενώ άλλοι... «συνάδελφοι» τους αποπειράθηκαν να πυρπολήσουν αυτοκίνητο ενός ιδιώτη στο Βύρωνα.

ΔΕΥΤΕΡΑ: Οι «Αντάρτες του Βαγιάν» έκαψαν το αυτοκίνητο του αστυνομικού Π. Αποστόλου στο Παγκράτι.

ΤΡΙΤΗ: Η «15 Μάη» καίει αυτοκίνητο του υπουργείου Οικονομικών στο Παγκράτι.

ΤΕΤΑΡΤΗ: Η «Ξαγρυπνή Επαναστατική Συνείδηση»... ξαναχτυπάει και καίει λεωφορείο του δήμου Χολαργού, ενώ άγνωστοι δράστες καίνε ένα Ι.Χ. φορτηγάκι στο Παγκράτι, και προσπαθούν — ανεπιτυχώς — να κάνουν το ίδιο σε αυτοκίνητο της ΔΕΗ στου Ζωγράφου.

ΑΥΤΑ ΜΕΧΡΙ ΧΤΕΣ, ΧΩΡΙΣ ΦΥΣΙΚΑ να αμφισβάλει κανείς ότι τις επόμενες μέρες θα έχουμε συνέχεια...

Το βράδυ της Κυριακής, στις 8, οι «Λύκοι των Εξαρχείων» χτύπησαν με τρία γκαζάκια, από τα οποία εξερράγη το ένα, αυτοκίνητο της εταιρείας «Νιβακόμ Ε.Π.Ε.» που ήταν σταθμευμένο στη γωνία Νοταρά και Στουρνάρη 20, στα Εξάρχεια. Σε τηλεφώνημά τους στην «Ε», οι «Λύκοι» ανέλαβαν την ευθύνη σε ένδειξη συμπαραστάσης στον Οδυσσέα Καμπούρη.

ΣΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΟΣΗΣ...

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
Η ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΥΡΡΑΝΙΑΣ

ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΟ ΑΝΟΙ

ΤΟΝ ΚΑΚΟΜΟΙΡΟ ΤΟΝ ΚΙΣΤΙΑ ΠΙΝΕ ΣΑΝΑ ΓΙΑ ΔΟΥΔΕΙΑ ΕΜΕΡΑ!

ΔΕΝ ΗΜΟΥΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΕΞΟΔΩΣΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΟΥ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΒΑΡΚΕΙΑ ΧΕΡΙΣ ΜΟΗΜΑ Η ΑΝΗΘΙΝΗ ΖΩΗ. ΕΝΤΕΡΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΩ!

ΚΟΡΑΙΣΤΗΚΑ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΤΗ ΚΑΝΟΤΕ! ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΔΡΑΣΩ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ ΑΠΟ ΒΑΡΕΜΑΤΑ. Η ΕΙΣΕΛΑΔΑ ΕΙΧΕ ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΛΗΡΗ...

...ΤΑ ΕΥΝΑΙΚΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΥΡΔΕΝΑ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΜΙΑ ΕΥΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΠΟΥ ΔΟΞΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΜΙΣΑΝΟΤΗΤΑ!

ΧΕΣΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ! ΚΑΝΤΕ ΜΙΑ ΕΥΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΜΟΝΟΙ ΕΑΣ!

ΣΟΧΡΟΝΙΑ ΝΑ ΥΠΟΚΟΜΩ ΣΤΙΣ ΦΕΜΕΣ ΤΟΝ ΤΟΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΤΑΝΟΝ. ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΠΑΝΕΝΙΣΤΗΛΙΟ ΠΗΓΑ... ΚΑΙ ΤΕΡΑ ΑΥΤΟ...

ΠΡΕΣΑΜΒΑΝΕΙΝΑΙ ΚΟΣΤΑΙ! ΝΕΕ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΠΡΟΤΟΝ ΜΗ ΤΕΡΑ. ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ ΘΑ ΣΚΕΡΤΩΜΑΙΕΤΕ ΓΙΑ ΣΕΝΑ. ΕΣΤΕ ΚΑΤΕ-ΚΑΤΕ, ΤΟ ΜΟΝΟ ΜΕΝΟ ΠΟΥ ΖΗΤΑΜΕ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΖΩΗ ΣΟΥ!

ΟΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΙ ΚΥΡΙΕ ΠΑΝΤΗ

ΕΙΧΕ ΔΙΚΙΟ! ΕΒ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΤΕΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ, Η ΜΟΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΙ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ!

ΑΥΡΟ ΘΑ ΚΟΥΡΟΥ ΟΧΙ ΑΝΔΕΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΝΑΡΙΑ ΠΟΝΗΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΑΡΕΝΤΙΚΟΥ! ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕ ΜΟΥ, ΘΑ ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ ΤΑ-ΠΑΝΤΑ!

ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΚΑΠΕΡ ΤΟ ΠΥΛΑΝ ΤΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΗ, ΤΟ ΑΡΕΝΤΙΚΟ. ΟΜΩΣ ΠΛΗΡΕΣ...

ΜΗΤΕΡΕΥΟΝΤΕ ΤΑΝΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΣ. ΤΑ ΕΥΝΑΙΚΑΤΑ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΟΤΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ!

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΕΙΧΑ ΣΤΗ ΑΝΗΘΕΙΑ ΤΑΡΕΤΙ ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΠΟΥ...

ΣΗΜΕΡΑ ΗΤΑΝ Η ΚΑΘΟΥΔΟΥΣΗ! ΑΥΤΕΡΗ ΜΑΕ ΜΕΡΑ. ΚΑΤΕΣ ΝΑ ΚΡΕΜΑΣΑΜΕ ΤΟ ΑΒΑΝΣ ΤΗΝ ΦΕΝΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΗΡΑ ΦΟΡΜΑ ΑΣΤΕΡΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ! ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΧΕΡΑ ΗΜΕΙΣ!

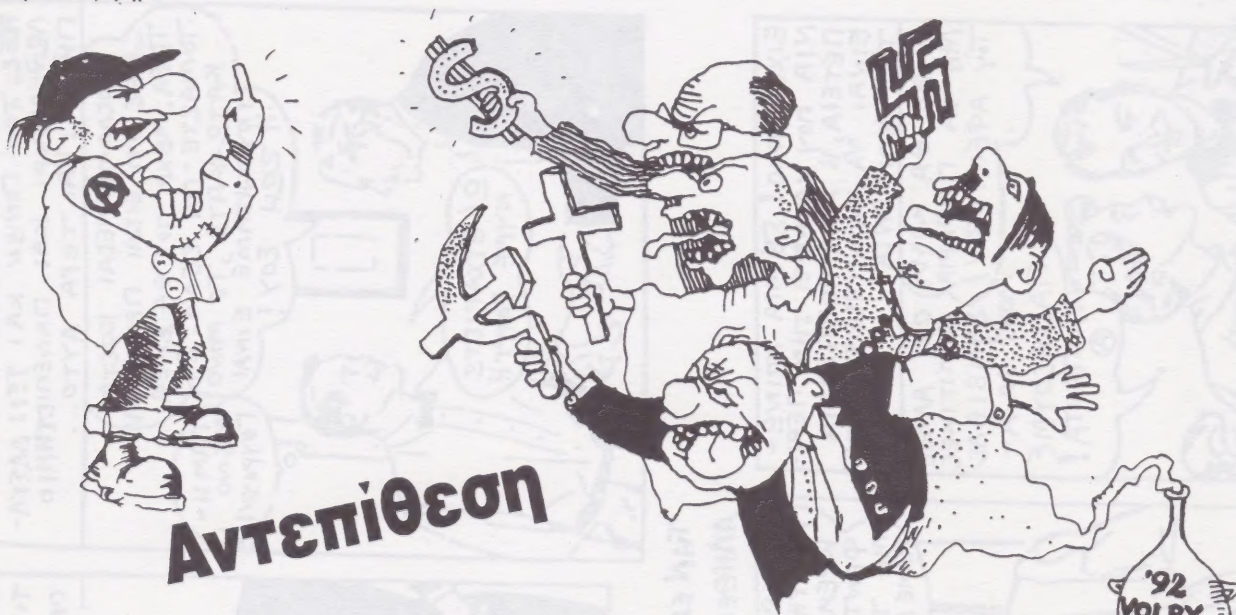
ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΜΕΡΑ ΕΤΕΙ? ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΟΡΙΣ ΛΕΦΤΑ ΚΙ ΑΡΕΝΤΙΚΑ, ΚΑΒΕΝΟΣ ΕΙΔΟΥΣ, ΓΑΜΗΣΕ ΤΟ ΑΡΕΝΤΙΚΟ ΠΟΥ ΣΕ ΓΑΜΑΕΙ!

Στην σημερινή πραγματικότητα των τυποποιημένων κοινωνικών εκδηλώσεων όπου ο ασπική ηθική και ο κώδικας συμπεριφοράς που αυτή συνεπάγεται καταδυναστεύουν κάθε αυθόρμητο συναίσθημα και απόπειρα έκφρασης, στενεύουν διαρκώς τα περιθώρια για την απελευθέρωση της σκέψης και της δράσης των ανθρώπων. Ακόμα και οι επαναστατικές πρακτικές και τα θεωρητικά θεμέλια αυτών, τείνουν να σκιαστούν από δήθεν μεθοδολογίες, που παρ' ότι δεν παρουσιάζονται ως τέτοιες, οριοθετούν και ουσιαστικά φυλακίζουν την αναρχική παρούσα, δράση και παρέμβαση στις κοινωνικές εξελίξεις.

Οι αναρχικοί, σαν ένα από τα πιο ζωντανά κομμάτια της κοινωνίας, δραστηριοποιούνται σε σχέση με τις διάφορες κοινωνικές καταστάσεις με σκοπό να επισπεύσουν την διαδικασία απελευθέρωσης του κόσμου από τα δεσμά της εξουσίας. Η συνωμοσία των αναρχικών έχει να κάνει με την αγάπη τους προς την ζωή και το πάθος για ελευθερία, την ανάγκη για αυτοδιαχείριση και αυτοδιεύθυνση των κοινωνιών, με τον πόθο δημιουργίας μιας άλλης ζωντανής και ειλικρινούς πραγματικότητας, δίχως εξουσία και ανταγωνισμό. Διεξάγουν έτσι έναν ανελέητο αγώνα ενάντια στο κράτος, τον κεντρικό θεσμό διαχείρισης και εξάπλωσης της εξουσίας, τον οποίο επινόησαν τα κοινωνικά παράσιτα (κεφάλαιο / αφεντικά), με σκοπό να προωθήσουν τα εξουσιαστικά πλάνα τους αλλά και να καλύψουν την εγκληματική τους δράση με το περιτύλιγμα της δήθεν "αποτελεσματικότερης και πιο παραγωγικής κοινωνικής οργάνωσης".

Ο αγώνας αυτός πέρασε από πολλά στάδια μέσα στους αιώνες, καθώς μεταλλάσσονταν και οι εξουσιαστικοί θεσμοί, ενώ ταυτόχρονα σημειώνονταν και κάποια σημαντικά ιστορικά γεγονότα (πχ. εξάπλωση των επιστημών, πολεμικές συρράξεις, βιομηχανική "επανάσταση" κτλ.). Απαρχή και θεμελιακό στοιχείο του αγώνα αυτού ήταν η αυθόρμητη αντίσταση των ανθρώπων στην εκμετάλλευση και την καταπίεση της εξουσιαστικής επιβολής που διαρκώς διευρυνόταν. Η αντίσταση αυτή εκφράστηκε μέσα από διάφορες μεθόδους, βίαιες και ειρηνικές, σπάνια όμως οργανωμένα. Η επιθυμία αυτή των ανθρώπων να απαγκιστρωθούν από την εκμετάλλευση των κατόχων των μέσων παραγωγής πήρε τον δρόμο της επαναστατικής ή άλλης πρακτικής όταν ξέσπασε η θεωρητική θάλασσα της αμφισβήτησης. Τότε συγκροτήθηκε η θεωρία του αναρχισμού αλλά και η κρατιστική θεωρία και οι εναλλαγές αυτής (πχ. μαρξισμός κ.α.).

Στο μεταξύ η κοινωνία έπεσε θύμα της ασπικής κυριαρχίας και σύρθηκε στην απάτη της κομματικής αντιπροσώπευσης και των δημοκρατικών ψευδαισθήσεων. Οι κρατιστές που τώρα φορέσαν το καπιταλιστικό τους προσωπίδιο βρήκαν την ευκαιρία να εφαρμόσουν νέες μεθόδους καταστολής και χειραγώγησης αλλά και να απλωθούν σε ανώτερα επίπεδα επιβολής (πχ. Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης, καταναλωτική εξάρτηση κτλ.). Ταυτόχρονα έχπσαν την εικόνα ενός "πολιτεύματος ειρήνης και συνεργασίας" καλύπτοντας έτσι το εξουσιαστικό τους τερατούργημα.

Σήμερα η η εικόνα του κοινωνικού γίνεσθαι δεν διαφέρει και πολύ από όσα περιγράφονται παραπάνω. Απλούστατα το κράτος φρόντισε να αναδείξει την "ευαισθησία" που διακρίνει το ίδιο και τους φορείς του ενώ ταυτόχρονα έδωσε με στοργή το "χάδι" της κοινωνικής ειρήνης στους ψηφο-υπήκοους του.

Ο αγώνας των αναρχικών αλλά και κάποιων άλλων κοινωνικών κομματιών που συνειδητοποιούν το κοινωνικό αδιέξοδο στο οποίο οι κρατιστές οδηγούν τον κόσμο συνεχίζει τον δρόμο αντίστασης που όπως είπαμε άνοιξε αιώνες πριν. Φυσικά οι πρεζάκηδες του κέρδους και της δύναμης - δεν πρόκειται για άλλους από το κράτος και το κεφάλαιο - επιτίθενται με όλα τα μέσα στους αγωνιζόμενους ανθρώπους. Επιστρατεύουν μπάτσους, ρεφορμιστές, διαμεσολαβητές, συνδικαλιστές ακόμα και εμπόρους ηρωίνης για να εξαφανίσουν τα διάφορα σημεία κοινωνικής αντίστασης.

Η αντίσταση των αναρχικών δεν είναι φυσικά δυνατόν να καμφθεί και εκφράζεται μέσα από διάφορες μεθόδους, όπως και όποτε είναι δυνατόν. Όμως συμβαίνει πολλές φορές να κατηγορούνται σύντροφοι για "οδοφραγματολογία" ή απηθώς για "θεωρητική παρθενιά". Εμείς δεν θα πάρουμε το μέρος κανενός. Σκοπός μας είναι να τονίσουμε την αναγκαιότητα πολυμορφίας των κοινωνικών αγώνων αλλά και να καταρίψουμε το μύθο της ενδεδειγμένης επαναστατικής συμπεριφοράς.

Η αναρχία σαν μια ανοιχτή κοινωνική θεωρία προσέγγισης και κριτικής του σήμερα δίνει το έναυσμα για την απθεσμική δράση και προωθεί την πάλη ενάντια στα ασικά cool πρότυπα συμπεριφοράς. Μέσα στις ανοιχτές της γραμμές γεννιούνται πολλές τάσεις οι οποίες γίνονται δεκτές από το σύνολο των συντρόφων αν τηρούν ξεκάθαρες τις αναρχικές απλήψεις και πρακτικές. Έτσι λειτουργεί η πολύμορφη εξεγερτική δράση των αναρχικών γι' αυτό και διατηρεί την δύναμη να παρουσιάζεται πάντοτε ευκρινής, ευέλικτη και αποφασιστικά ανατρεπτική.

Όταν όμως οι τάσεις που εμφανίζονται έχουν αποσπασματικό ή και ξεκάθαρα ρεφορμιστικό-συναινετικό χαρακτήρα, τότε εύλογα απομακρύνονται από τις επαναστατικές δυνάμεις. Με τον τρόπο αυτό η αναρχία αυτοπροστατεύει το σχέδιο ανατροπής και αναδημιουργίας, διατηρώντας το ξεκάθαρο και ολοένα πιο επικύνδυνο για την εξουσία.

Απο 'κει και πέρα, η αναρχία ξεπερνά την λογική της πλειοψηφίας αλλά διατηρεί την τακτική της κοινωνικής προσέγγισης. Δηλαδή δεν αναζητά μια πλειοψηφική εξέλιξη του χώρου των αναρχικών ούτε αποπειράται να προσυλιτίσει τον οτιονδήποτε. Φροντίζουμε όμως ως αναρχικοί, να διατηρούμε την επαφή με το υπόλοιπο κοινωνικό σώμα, αφενός μεν ως ένα ενεργά εξεγερμένο - και γι' αυτό ζωντανό - κομμάτι της κοινωνίας, και αφετέρου στην κατεύθυνση της προώθησης του αναρχικού λόγου και της διάδοσης των αναρχικών πρακτικών. Ταυτόχρονα διεξάγουμε έναν διαρκή αγώνα αππληροφόρησης, με σκοπό να ξεσκεπάσουμε - στο βαθμό που αυτό είναι δυνατόν - το οργανωμένο ψεύδος των κρατιστών.

★ Πριν τελειώσει η συνανλία συμπαράστασης στον Γιώργο Μπαλάφα στο γήπεδο του Σπόρτιγκ από ομάδα νεαρών εκτοξεύθηκαν βόμβες μολότοφ στο υποκατάστημα των Ελληνικών Ταχυδρομίων στη συμβολή των οδών Πατησίων και Σαραντοπόρου, στα Πατήσια. Επίσης με μολότοφ, προκλήθηκαν ζημιές στα υποκαταστήματα της Αγροτικής Τράπεζας, στον Άγιο Ελευθέριο και στην Ιονική Τράπεζα στην Πατησίων 339.

Αγνωστοι πέταξαν, χθες, στις 3.40 τα ξημερώματα, δόμβα μολότοφ, στα γραφεία της Πολιτικής Ανοίξης, στη γωνία των οδών Αναγεννήσεως και Μελετινής στην περιοχή του Υμηττού.

Οι δράστες έσπασαν τα τζάμια του γραφείου και πέταξαν μέσα τη δόμβα. Από την έκρηξη προκλήθηκαν μόνο υλικές ζημιές.

Δεν αποζητάμε συνολικούς σχεδιασμούς αλλά χρησιμοποιούμε δημιουργικά την διαφορετικότητα / ατομικότητα μας στα πλαίσια αυτοδιαχειριζόμενων ομάδων που συνυπάρχουν αρμονικά και υφαίνουν τον ιστό της αναρχικής επέμβασης στα κοινωνικά δρώμενα. Τα πάντα στηρίζονται στην ελεύθερη επιλογή του καθενός από εμάς, ακόμη και η δημιουργία, συνεργασία ή διάλυση τέτοιων συλλογικοτήτων. Κατανοούμε απόλυτα δε, πως ο καθένας βιώνει την καταπίεση σε ξεχωριστούς τομείς της κοινωνικής του ύπαρξης - ωστόσο σε όλους τους τομείς της καθημερινής ζωής - και με ξεχωριστή ευαισθησία, ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία του και άλλα προσωπικά του γνωρίσματα. Έτσι θεωρούμε απόλυτα φυσικό το οτι καθένας από εμάς αποφασίζει να δράσει με διαφορετικό τρόπο απέναντι σ' αυτήν την καταπίεση.

Στον τομέα της πρακτικής, υιοθετούνται οι πρακτικές εκείνες που ανάλογα με τις ιδιαίτερες εκτιμήσεις του καθενός επιφέρουν καίρια πλήγματα στο κράτος. Οπωσδήποτε διαφέρουν μεταξύ τους ως προς τον χαρακτήρα, την συχνότητα κτλ. αλλά σκοπεύουν στην ίδια ακριβώς τελική, συνολική τους κατάληξη: την κοινωνική επανάσταση. Αναφορικά λοιπόν μ' εκείνους που κλείνονται μόνο μέσα στα πλαίσια της θεωρίας αλλά και μ' εκείνους που δεν σπλίζουν την βίαιη δράση τους με την δύναμη της θεωρίας πιστεύουμε πως όλα τα παραπάνω δίνουν μια απάντηση: **ΜΟΝΟ Ο ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ Κ' ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΥΘΟΡΜΗΤΟΣ ΣΥΓΚΕΡΑΣΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗΣ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΓΕΙΩΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΕ ΝΕΕΣ, ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑΣ.**

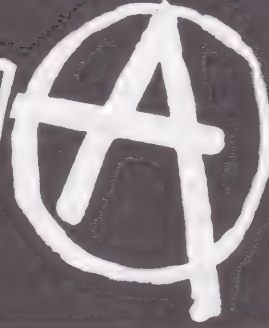
- ΚΑΜΙΑ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΟΤΗΤΑ -

- ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ - ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ - ΜΕ ΟΠΛΟ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ -

- ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ - ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ -

ΣΧΟΛΙ

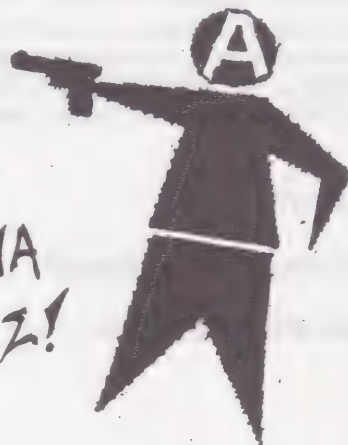
ZONΤΑΣ...

- Διαβάσαμε πριν λίγες μέρες σε απογευματινή εφημερίδα έναν ορισμό της ψυχασθένειας, όπως τον απέδωσε κάποιος κοινωνιολόγος-ψυχολόγος. Σύμφωνα λοιπόν με αυτόν τον κύριο, οι ψυχασθενείς παρουσιάζουν τις εξής ιδιότητες: παρορμητικότητα, εγωκεντρισμό, ανικανότητα για αίσθημα ανοχής ή για μάθηση από τις εμπειρίες ή την πημωρία, ηδονισμό, χαμηλή αντοχή στην στέρηση και τέλος, ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑΣ !!!

Απ' όπi φαίνεται είμαστε τρελλοί για δέσιμο αφού δηλώνουμε επαναστάτες - αναρχικοί. Μόνο που στα δικά μας μάτια, παράλογο φαίνεται το πάθος για κυριαρχία και επιβολή. Και στις δικές μας συνειδήσεις, ο σημερινός άνθρωπος, όπως αυτός διαμορφώνεται μέσα από τους φορείς κοινωνικοποίησης, είναι ουσιαστικά ψυχοπαθής, όταν κυριεύεται από πάθη όπως αυτό του καριερισμού ή της σκοπιμότητας και φτάνει να αντλεί ζωή μέσα από την ανάλωση θεάματος και τις ανταγωνιστικές σχέσεις που ντοπάρουν τα νεκρά του συναισθήματα. Επειδή δεν επιτρέψαμε στους εαυτούς μας να παρασυρθούν σε ετεροκαθορισμό της σκέψης και της προσωπικότητας μας μέσω της άκρατης κατανάλωσης αγαθών που θα μας "αντιπροσώπευαν", δεν επιτρέπουμε και σε κανέναν άλλο να αποπειράται να αποπιμήσει την συμπεριφορά μας, να την χαρακτηρίσει και να την οριοθετήσει. Δεν είμαστε ψυχασθενείς, είμαστε καταπιεσμένοι, οργισμένοι αλλά όχι και καταδικασμένοι να ζούμε αυτήν την ουσιαστικά αβίωτη πραγματικότητα. "Αποκλίνουμε" λοιπόν από τα δεδομένα πρότυπα συμπεριφοράς και σκέψης και συγκλίνουμε την πορεία και την δράση μας προς την επίσπευση πραγμάτωσης μιας ανατρεπτικής απόπειρας, που θα τσακίσει την επιστημονική αυθεντία και θα θέσει τις βάσεις για μια συνολική προσέγγιση των επιστημών. Ως τότε συνεχίστε σύντροφοι να τους τρομάζετε, κοιτάζοντάς τους με αγέρωχο ύφος στα μάτια...

- Τα μωρά σάρωσαν σ' αυτές τις ευρωεκλογές. Δεν έμεινε κόμμα που να μην στολίσει τις προεκλογικές του αφίσες με το πρόσωπο κάποιου βρέφους. Πάντως αυτή η κάλη πρέπει να είναι μαγικό κουτί: να ψηφίζει μωρά και να σου βγαίνουν γεροπαραλυμένοι και κοιλαράδες ηγέτες; Άλλο πάλι και τούτο...

ΡΙΞΤΕ ΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ!

- Πριν λίγο καιρό, ομάδα συντρόφων που απαρτίζουν την αναρχική ομάδα "Μαύρο Αγκάθι", προχώρησαν στην έκδοση εφημερίδας με τίτλο "Δρόμοι της Οργής". Πριν λοιπόν καλά-καλά κυκλοφορήσει το εν λόγω έντυπο, τόσο το ΕΘΝΟΣ όσο και ο ΣΤΟΧΟΣ, έσπευσαν να ασχοληθούν μαζί του. Φαίνεται πως η ενίσχυση της αναρχικής παρουσίας από τέτοιες εκδοτικές προσπάθειες ενοχλεί μερικούς. Όμως αυτό ακριβώς το στοιχείο της ενόχλησης του κράτους και των λακέδων του, φανερώνει τον κίνδυνο που φέρουν τέτοιες απόπειρες για την εξουσία. Δεν μένει λοιπόν παρά να συγχαρούμε τους συντρόφους που με τον δικό τους τρόπο ταρακούνησαν τα λιμνάζοντα νερά της κοινωνικής πραγματικότητας, αλλά και να απευθύνουμε ένα μήνυμα προς όλους εκείνους που διαβάζουν αυτές τις γραμμές: **ΜΗΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΤΕ ΣΙΩΠΗΡΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ / ΚΑΝΤΕ ΘΟΡΥΒΟ !!!**

- Ηρθε και το ΕΘΝΟΣ κι αποφάσισε πως πρέπει να κάνει αφιέρωμα στους "Λύκους των Εξαρχείων". Και ξέρασε λάσπη λοιπόν η φυλλάδα τούτη, και προσπάθησε να μειώσει την σημασία των όσων έγιναν τους τελευταίους μήνες στην πλατεία Εξαρχείων αλλά και σε πολλές αθηναϊκές συνοικίες. Μιλάμε φυσικά για τα καθημερινά "χωσίματα" σε τράπεζες, αυτοκίνητα μπάτσων, σεκιουριτάδικα, κομματικά γραφεία κτλ. Εμείς, σαν ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ, δεν θα μπορούμε στον κόπο να απαντήσουμε στην εν λόγω εφημερίδα γιατί αυτό το κάνουν καθημερινά όλες εκείνες οι ομάδες που όχι μόνο δεν "πήγαν στίπη τους με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς" αλλά και απέδειξαν πως "η επανάστασή τους δεν έχει ημερομηνία λήξεως", όπως χαρακτηριστικά προέβλεψε η δημοσιογράφος του ΕΘΝΟΥΣ. Εχουμε καθήκον να ξεδιαλύνουμε τούτο: οι δήθεν "παλιοί ιδεολόγοι αναρχικοί" είναι ανύπαρκτοι και τούτο διότι αναρχία και ιδεολογία δεν συμβαδίζουν. Επιπλέον οι αναρχικοί δεν διαιρούνται σε "παλιούς" και "νέους", είναι όλοι σύντροφοι στον αγώνα για την απελευθέρωση του κόσμου και την αναρχία. Αυτοί λοιπόν που αυτοπροσδιορίζονται ως τέτοιοι θα κάνουν καλά να απομακρυνθούν από τους αγωνιζόμενους ανθρώπους διαφορετικά θα μας βρουν μπροστά τους...

- Εξοπλίζεται συνεχώς η Ελληνική Αστυνομία. Πρόσφατα αποκτήθηκε συσκευή ανάλυσης του DNA. Με τη συσκευή αυτή, οι μπάτσοι θα μπορούν να εντοπίζουν τον δράστη, ανιχνεύοντας το DNA του σε αίμα, σπέρμα ή τρίχες που θα βρεθούν στον τόπο του εγκλήματος. Όμως με ποιόν τρόπο ευελπιστεί η Ασφάλεια ότι θα πέσουν στα χέρια της τέτοια στοιχεία; Μήπως περιμένουν να βρουν το... σώβρακο (!) του δράστη;

- Ο δήμαρχος κι ο σύμβουλος τον πρώτο χρόνο χαιρόνται... Αυτό αποδυνκνεί ο θάνατος του "δυναμικού" Αντώνη Τρίτση και της "γλυκύτατης" Μελίνας. Ο πρώτος επισκέφτηκε "τα κυπαρίσσια" μόλις μετά ένα χρόνο δημαρχίας, η δε Μελίνα ίσα που χάρηκε την θητεία της σαν δημοτικός σύμβουλος. Τι να υποθέσει κανείς; Ας ελπίσουμε Πάγκαλος και Αβραμόπουλος να έχουν την ίδια τύχη...

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Στις μέρες μας, γίνεται φανερή η αδυναμία της κοινωνίας να φθάσει στην σεξουαλική ικανοποίηση δηλαδή να απολαύσουμε τον έρωτα μακριά από καταναγκασμούς και συμβατικότητες.

Η σεξουαλική επαφή είναι μια βασική ανθρώπινη ανάγκη και ειδικά για τον άνθρωπο εκφράζεται διπλά: αποτελεί το μοναδικό μέσο αναπαραγωγής και ταυτόχρονα βιώνεται σαν μέσο ηδονισμού.

Από την άλλη πλευρά ο έρωτας, με την γενικότερη ερμηνία που μπορεί να αποδοθεί στον όρο αυτό, εκφράζει τον συγκερασμό αισθήσεων και συναισθημάτων και βιώνεται ολοκληρωτικά από τα άτομα. Αποτελεί την ανώτερη μορφή ανθρώπινης σχέσης και εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις για μια υγιή σεξουαλική σχέση.

Στον εξουσιαστικά δομημένο κόσμο οι ανθρώπινες σχέσεις - και ειδικότερα οι ερωτικές / σεξουαλικές - χαρακτηρίζονται από ανταγωνισμό, συμβατικότητα, καταναλωτικές διαθέσεις και προθέσεις, από μια γενικότερη ανελευθερία. Ο "άσπικος έρωτας" - όπως θα μπορούσαμε να ονομάσουμε την μορφή έρωτα που βιώνουμε σήμερα κυρίαρχοι και κυριαρχούμενοι - αποτελεί εμπόρευμα αλλά ταυτόχρονα και εμπορικό μέσο. Φέρει τη μορφή μιας ασταμάτητης μάχης σκοπιμοτήτων. Βιώνεται με διαστρεβλωμένο τρόπο (πχ. πληρωμένος έρωτας) ή λειτουργεί καταπιεστικά (πχ. ικανοποιείται μόνο ο ένας από τους δυο εραστές).

Είναι σκόπιμο να εντοπίσουμε τους λόγους που οδηγούν στην σεξουαλική καταπίεση και τις αλλοτριωτικές μορφές έρωτα.

Οι αιτίες της σεξουαλικής καταπίεσης είναι κατά κύριο λόγο κοινωνικές, με την έννοια ότι η ίδια η ζωή και κατ' επέκταση ο έρωτας και η σεξουαλικότητα κατευθύνονται από τις κυρίαρχες ιδεολογίες που συντηρούν το σύγχρονο εξουσιαστικό οικοδόμημα και στοιχειώνουν τα μυαλά εκατομμυρίων ανθρώπων. Σήμερα, η καπιταλιστική στρατηγική συνίσταται στην ικανοποίηση των υλικών αναγκών των πολιτών ώστε να εφουσηχάζονται με τα χάρπια της κατανάλωσης και του θεάματος. Από την άλλη συνθλίβει την ψυχική υπόσταση του ατόμου με στόχο να αφήσει ανικανοποίητες τις ψυχικές ανάγκες οι οποίες είναι επικίνδυνες για την εξουσία. Με άλλα λόγια προσφέρει την πλάσματος ευτυχία της συσώρευσης αγαθών και παραγκονίζει τις ανάγκες για ελευθερία, έρωτα κτλ. Η ψυχολογική αυτή καταπίεση επεκτείνεται και στην σεξουαλικότητα των ανθρώπων με αποτέλεσμα την σεξουαλική καταπίεση.

Ταυτόχρονα τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης και δημιουργίας μαζικών ανηλήψεων έχουν φροντίσει να επιβάλουν παντού την **εξουσιαστική ηθική**. Το ίδιο έργο επιτελούν για συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες η οικογένεια, ο εκπαιδευτικός μηχανισμός, ο στρατός κτλ. Η εξουσιαστική ηθική έχει να κάνει κυρίως με την θρησκεία και την βλέπουμε να μεταλλάσσεται στο πέρασμα του χρόνου ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες του εξουσιαστικού συστήματος. Σκοπός *εξάπλωσης της ηθικής αυτής ήταν και είναι η συστηματοποίηση των ανθρώπινων σχέσεων και η τυποποίηση των συναισθηματικών προσεγγίσεων σαν εμπορική συναλλαγή*. Ετσι νομιμοποιήθηκε η σεξουαλική επαφή μόνο μέσα στα πλαίσια της οικογένειας ώστε ο συγκεκριμένος θεσμός να θέσει τις ρίζες της οικονομικής επιβίωσης, της αποξένωσης, της ιεραρχίας, της ιδιοκτησίας και τέλος να εγκλωβίσει την σεξουαλικότητα στα δεσμά της οικογένειας. Μέσα στους κόλπους της οικογένειας ο έρωτας παίρνει την διάσταση του μέσου αναπαραγωγής. Και η ίδια η οικογένεια γίνεται μέσο αναπαραγωγής του εξουσιαστικού συστήματος.

Ακόμα και στην σύγχρονη πραγματικότητα που μιλάμε για απελευθέρωση των ηθών και οι πραγματικές σχέσεις δεν κατακρίνονται υπάρχει για όλους τους νέους μια κάποια "ηλικία γάμου" όπου το άτομο θέλει να "ανοίξει το δικό του σπίτι και να αποκτήσει παιδιά". Είναι ξεκάθαρο λοιπόν πως στις μέρες μας ο άνθρωπος εξακολουθεί να βρίσκεται εγκλωβισμένος στα δεσμά της εξουσιαστικής ηθικής καθώς καταδικάζει τον εαυτό του στην αναπαραγωγή του καταναγκασμού και αποζητά την σεξουαλική εξασφάλιση και ιδιοκτησία. **ΤΟ ΗΘΙΚΟ ΔΙΛΛΗΜΑ ΠΟΥ ΘΕΤΟΥΝ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΑΝΤΙΔΙΑΣΤΕΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΚΑΙ ΕΡΩΤΙΚΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ.**

Φτάνουμε λοιπόν σήμερα στο σημείο η σεξουαλική επαφή να προσδιορίζεται ως ψυχότροπο χάπι ή καταπραύντικό της καθημερινής πλήξης και του άγχους της επιβίωσης. Όμως κατά πόσο ο έρωτας αποτελεί διέξοδο; Μήπως ανιθέτως διαδραματίζει τον ρόλο μιας επαφής που πραγματώνεται μόνο βιολογικά ενώ ψυχολογικά το άτομο την ανημετωπίζει ως μέρος της ρουτίνας; Μήπως ακόμη το άτομο, προτιμά το ίδιο να μένει αμέτοχο συναισθηματικά γιατί με αυτό τον τρόπο έχει την εντύπωση πως κυριαρχεί στην σχέση που έχει;

Στην σημερινή καπιταλιστική ή μετακαπιταλιστική πραγματικότητα το άτομο εγκλωβισμένο στο κυνήγι του κέρδους ή των απαραίτητων για την επιβίωση - ανάλογα σε ποιά κοινωνική ομάδα ανήκει - στερεί από τον εαυτό του την ευκαιρία να μετατρέψει τις διάφορες δραστηριότητες της κοινωνικής ζωής σε απολαύσεις. Ο σημερινός άνθρωπος κατάδικάζει τον εαυτό του σε εξορία από τα ουσιαστικά βιώματα και ενώ τρέφει την ψευδαίσθηση πως συστηματικά διευρύνει την προσωπικότητά του και προπάντων την δύναμή του - οικονομική και κοινωνική - στην ουσία δημιουργεί ένα τεράστιο κενό στον εαυτό του και μια απροσπέλαστη απόσταση από το υπόλοιπο κοινωνικό σώμα. Είναι φυσικό λοιπόν να αναζητά διέξοδο.

Ο έρωτας όμως δεν έχει βαθμίδες και επίπεδα και δεν επιδέχεται επεμβάσεις και περιορισμούς - όπως και η ελευθερία - διαφορετικά παύει να είναι έρωτας. Είναι λοιπόν ο αστικός έρωτας μια διαστρεβλωμένη μορφή ανθρώπινης σχέσης αφού αδυνατεί να ξεφύγει από το τέλμα της ρουτίνας. Είναι ένα φαινόμενο που λόγω της βιτρίνας του καταφέρει να ξεγελά αν και στερείται ουσιαστικού περιεχομένου. Με τον τρόπο αυτό ανακυκλώνεται το ίδιο ως φαινόμενο αλλά επιβάλλει και στους ανθρώπους την ανακύκλωση μιας πραγματικότητας έλλειψης επικοινωνίας και αποξένωσης. Ο ουσιαστικός έρωτας χάνει αυτομάτως την ουσία του, μόλις ταυτιστεί με διέξοδο από την κόλαση της καθημερινότητας.

Το σεξ αυτό καθαυτό, είναι φυλακισμένο από μια επιχείρηση εκμετάλλευσης των ανθρωπίνων αναγκών κι επιθυμιών που τα ΜΜΕ συντηρούν, ενώ οι καταπιεσμένοι καταναλώνουν τα "προϊόντα" της. Εδώ ακριβώς εντοπίζεται το κυριότερο σύμπτωμα της σεξουαλικής καταπίεσης, το οποίο είναι η αποδοχή ύπαρξης της βιομηχανίας του σεξ αλλά και η ενεργή συμμετοχή στην αποτελμάτωση της ερωτικής διάστασης της σεξουαλικής πράξης από τους καταπιεσμένους. Ένα τεράστιο κύκλωμα εμπορίας του έρωτα βασιλεύει στο βάθος του αστικού πολιτισμού και έχει ένα και μοναδικό στόχο: ΤΗΝ ΑΠΟΧΑΥΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΑΤΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ. Ταυτόχρονα, αποπροσανατολίζει την σκέψη των ανθρώπων από την άθλια εξουσιαστική πραγματικότητα και κατασκευάζει ειδυλλιακές / φαντασιακές καταστάσεις, που περικυκλώνουν το μυαλό του ατόμου και το καταδικάζουν σε απομάκρυνση από το ουσιαστικό βίωμα του έρωτα. Ο έρωτας όμως αποτελεί το πλέον κύριο εμπορικό μέσο της εποχής μας. Μέσα από

πρότυπα με τα οποία τα ΜΜΕ βομβαρδίζουν την κοινωνία, η ερωτική και σεξουαλική εμφάνιση, επιθυμία και κατάκτηση, γίνεται αντικείμενο προβολής και εξύψωσης της προσωπικότητας του ανθρώπου. Έτσι γίνεται και πρωταρχικός σκοπός, η επίτευξη του οποίου συνεπάγεται την αφομοίωση της διαφορετικότητας και την υιοθέτηση cool μοντέλων συμπεριφοράς. Το φαινόμενο αυτό μπορούμε να το δούμε σε συνάρτηση με την απόπειρα μαζοποίησης και επέκτασης του κοινωνικού ελέγχου από το κράτος. (το συγκεκριμένο ζήτημα θίγεται στο παρών τεύχος, σε σχετικό κείμενο.) Η διευρυμένη λοιπόν ομοιγένεια των σεξουαλικά / ερωτικά καταπιεσμένων ανθρώπων του σήμερα, αποτυπώνει με ακρίβεια τις καταστρεπτικές επιπτώσεις που έχει η εξάπλωση της εξουσιαστικής τυρρανίας πάνω στο πλέγμα των ανθρωπίνων συναισθημάτων. Χαρακτηριστικά μπορούμε να αναφέρουμε κάποια παραδείγματα, για να γίνουμε και πιο συγκεκριμένοι. Τα διαφημιστικά σποτς, ωθούν τα άτομα να αγοράσουν τα διάφημιζόμενα προϊόντα, παρέχοντας εγγυήσεις για την "διαφορά" που εξασφαλίζουν αλλά και γιατί μπορούν να κάνουν τον αγοραστή "ξεχωριστό" ή "ακαταμάχητο". Φυσικά ξεχωριστός αποκλείεται να γίνει, γιατί αφού το ίδιο προϊόν θα αγοραστεί από χιλιάδες καταναλωτές, είναι αυτόνομο το πως δεν θα προσφέρει καμία διαφοροποίηση σε σχέση με τους υπόλοιπους που θα το αγοράσουν. Επιπλέον, οι χαμηλότερες εισοδηματικά τάξεις αδυνατούν να αντεπεξέλθουν στον μαραθώνιο αυτό της κατανάλωσης και βυθίζονται στην δυστυχία της ελλείψης αγαθών, που στην ουσία ματαφράζεται ως αδυναμία αυτοπροβολής. Σε σχέση λοιπόν με το σεξ και τις ερωτικές σχέσεις, το κυρίαρχο εμπορευματικό σύστημα διακίνησης των αγαθών έχει παγιώσει και τον έρωτα στα γρανάζια του, με αποτέλεσμα η σεξουαλική επαφή να υπόκειται στους ίδιους κανόνες που διέπουν και τις εμπορικές συναλλαγές. Ο ΑΛΛΟΤΡΙΩΜΕΝΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΛΗΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΒΙΤΡΙΝΑΣ ΣΕΡΝΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ, ΜΕ COOL ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ "ΓΑΜΩ" ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ. ΝΑ ΤΟΝ ΙΣΟΠΕΔΩΣΟΥΜΕ ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΠΑΝΤΟΥ ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΒΙΩΜΑ.

ANARCHY

Ως αποτέλεσμα της σεξουαλικής καταπίεσης εμφανίζονται φαινόμενα όπως αυτά του φαλλοκρατισμού ή του σεξισμού. Ο φαλλοκρατισμός έχει να κάνει με την υποπθήμενη ανωτερότητα του φαλλού (άντρα) απέναντι στην γυναίκα ενώ ο σεξισμός είναι η μανία για σεξ που ξεπερνά τα όρια του ερωτικού και περνά στο δήθεν "χυδαίο". Όμως ποιος είναι αυτός που θα καθορίσει τα όρια ερωτικού και χυδαίου; Και με ποιο επιχείρημα θα μπορούσε κάποιος να χαρακτηρίσει τις ερωτικές επιθυμίες κάποιου ως χυδαίες, από την στιγμή που θα γίνονταν δεκτές από τον σύντροφο του; Σίγουρα και πρώτα απ' όλα πρέπει να κατοχυρωθεί η ελεύθερη επιλογή ως προς την ερωτική επαφή και συνύπαρξη, είτε αυτή αφορά το φύλο, είτε την διαδικασία της επαφής κτλ. Από κει και πέρα λοιπόν, οι διάφοροι αυτόκλητοι σωτήρες του έρωτα θα πρέπει να αναλογιστούν κατά πόσο οι πράξεις τους συμβάλλουν στην δημιουργία μιας νεο-ηθικιστικής τάσης που στην ουσία εγκλωβίζει και πάλι την σεξουαλική επαφή μέσα σε κάποια όρια. Ο αντισεξισμός δεν είναι παρά ο αντίποδας του σεξισμού και με αυτήν την έννοια δεν κάνει τίποτα παραπάνω από το να αντιμάχεται τον σεξισμό και τους φορείς του, αφήνοντας αλώβητα όλα εκείνα τα σημεία που οδηγούν το άτομο στην σεξουαλική στέρηση ή απόγνωση και τελικά στον σεξισμό. Εξάλλου η εξουσία, επιδιώκει την ενασχόληση της κοινωνίας με αντι-ιδεολογίες που δεν απειλούν την ύπαρξη της και άρα και αυτές-καθαυτές τις ιδεολογίες που γεννά. Σεξισμός και αντισεξισμός είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Γιατί σίγουρα

οι αναρχικοί, γνωρίζουν πολύ καλά πως δεν έχουν ανάγκη να ενταχθούν σε ιδεολογίες όπως ο αντισεξισμός για να κατοχυρώσουν την ισότιμη συνύπαρξη αντρών και γυναικών συντρόφων στον αγώνα. Αν λοιπόν κάποιοι έχουν σκοπό να δημιουργήσουν ή να διεκδικήσουν κάποια πρωτοπορεία αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα που αφορά μόνο τους ίδιους. Σαν αναρχικοί διατηρούμε τον έρωτα εκεί που πρέπει να βρίσκεται και αντιμαχόμαστε συνολικά την εξουσιαστική τυρρανία που περνά αλυσίδες και στον έρωτα. **Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΕΡΩΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΜΕ ΚΩΔΙΚΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΑ ΠΟΥ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΦΥΛΑΚΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ, ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, ΣΤΑ COOL ΣΤΕΚΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΛΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ, ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ, Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΥΡΙΑΝΗ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ.**

Θα μπορούσαν να ειπωθούν ακόμη περισσότερα αναφορικά με την σεξουαλική καταπίεση και τις αλλοτριωτικές μορφές έρωτα που χαρακτηρίζουν την εξουσιαστική κοινωνία. Είναι όμως σίγουρο ότι καθένας μπορεί να προχωρήσει παραπέρα ανατρέχοντας απλώς στην δική του εμπειρία.

Κλείνοντας, αυτό που θα θέλαμε να τονίσουμε, είναι η σημασία του προεπαναστατικού έρωτα - όταν αυτός φέρει τα χαρακτηριστικά μιας ειλικρινούς / ουσιαστικής σχέσης - ως ένα από τα μόνα εναπομείναντα ουσιαστικά βιώματα. Είναι δεδομένο ότι μέσα από μια τέτοια σχέση, ο επαναστάτης οπλίζεται με περισσότερη συντροφικότητα και ολοκληρώνεται, πράγμα το οποίο έχει θετικές επιπτώσεις στην επαναστατική του δυναμική.

Με όλη μας την δύναμη, θα γεμίσουμε τον πλανήτη με ουρλιαχτά επαναστατικής λύσσας.

Η ΒΙΑ ΜΑΣ, ΓΕΝΝΑΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ...

Η καταδικωμένη Πρόσε έφυγε αναπτύσσοντας μεγάλη ταχύτητα. Την καταδικωτική ορμή όμως πλήρωσαν άλλα σταθμευμένα ή διερχόμενα επιβατικά αυτοκίνητα καθώς και παρακείμενα στην πλατεία Εξαρχείων καταστήματα. Εξαφενδονίστηκαν αρκετές πέτρες, μπουνάλια, ξύλα, αλλά και πέντε αυτοσχέδιες βόμβες μολότοφ προκαλώντας για μία ώρα περίπου αναστάτωση στην ευρύτερη περιοχή.

Στο πέρασμά τους οι «Λύκοι των Εξαρχείων» έκαναν σχεδόν αγνώριστη την πλατεία, κατέστρεψαν την καφετέρια «Εξαρχής», έσπασαν τις βιτρίνες καταστημάτων οπτικών ειδών και φαρμακείου, στην οδό Σολωμού και ενός άλλου με ηλεκτρικά είδη. Έσπασαν τα παρμπρίζ τριών επιβατικών αυτοκινήτων και προκάλεσαν ζημιές σε άλλα δύο, ενώ της καταστρεπτικής μανίας των νεαρών δεν γλίτωσαν οι φωτινοί σηματοδότες των παρακείμενων δρόμων ούτε οι τηλεφωνικοί θάλαμοι της πλατείας.

Μια από τις πέντε συνολικά αυτοσχέδιες βόμβες μολότοφ που εκτοξεύτηκαν ρίχτηκε εναντίον του υποκαταστήματος της Εθνικής Τράπεζας, ενώ η «μάχη» συνεχίστηκε για περισσότερο από μία ώρα.

**ΟΙ ΝΟΜΟΙ
ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ
ΣΤΑ
ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ**

ΑΝ ΕΡΘΟΥΝ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΤΟ ΠΡΩΙ...

ΘΑ ΕΡΘΟΥΝ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ... ΟΠΙΣΘ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

Με θέμα «Περισσότερες γυναίκες αστυνομικοί για καλύτερη παροχή υπηρεσιών» διοργανώνεται στις Βρυξέλλες από τις 21 έως τις 24 Νοεμβρίου η τρίτη διάσκεψη του Ευρωπαϊκού Δικτύου των γυναικών Αστυνομικών. Η διοργάνωση αυτή πραγματοποιείται με πρωτοβουλία της ομοσπονδίας των Γυναικών αστυνομικών του Βελγίου, σε μια προσπάθεια κινητοποίησης και ευρύτερης ένταξης των γυναικών στο σώμα της Αστυνομίας. Το Βέλγιο παρουσιάζει το χαμηλότερο ποσοστό γυναικών (4%) μεταξύ του αστυνομικού σώματος σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Συγκριτικά, η Ελλάδα εμφανίζει ποσοστό ανάλογο με αυτό του κοινοτικού μέσου όρου (6%), ενώ τα υψηλότερα ποσοστά στην Ευρώπη έχουν η Βρετανία (12%), η Ολλανδία (11,5%) και η Σουηδία (11%). Στις τελευταίες θέσεις βρίσκονται η Ιταλία με 5% και οι Γαλλία, Ιρλανδία και Βέλγιο με 4%. Οι γυναίκες αστυνομικοί της Ευρώπης υποστηρίζουν ότι η μεγαλύτερη συμμετοχή τους στο σώμα της Αστυνομίας θα αυξήσει την ποιότητα της παροχής υπηρεσιών στον πολίτη.

Δέκα χρόνια ΕΛ.ΑΣ.

Δέκα χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από τότε που η Χωροφυλακή και η Αστυνομία Πόλεων έγιναν Ε.Λ.ΑΣ. Τότε το ΠΑΣΟΚ χαρακτήρισε την ενοποίηση επανάσταση από τον «πατέρα» της θεσμικής αλλαγής Γιάννη Σκουλαρίκη. Τα ζητούμενα ήταν ο εκσυγχρονισμός, η ευελιξία, η πάταξη της γραφειοκρατίας, η αύξηση της αποτελεσματικότητας, η εξάλειψη του ανταγωνισμού των δύο Σωμάτων. Σήμερα, 10 χρόνια αργότερα, τα ζητούμενα είναι περίπου τα ίδια.

Η αντίληψη του ιδιότυπου «ρατσισμού» αστυνομό-μος-χωροφύλακας ακόμη δεν έχει πλήρως εκριζωθεί, στα ανώτερα και ανώτατα κλιμάκια. Αλλάξαν βέβαια και κάποια πράγματα. Ο μονοκομματισμός στην Αστυνομία έγινε δικομματισμός και οι 35 χιλιάδες αστυνομικοί το 1984, τείνουν να φθάσουν στις 45 χιλιάδες σήμερα.

Χρόνια πολλά, αλλά οπωσδήποτε καλύτερα. **Γ.Ι.Μ.**

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟΝ
Κορυδαλλό ο ανθυπαστυνόμος
Βασίλης Κοντονάσιος που
πουλούσε προστασία στην
Καστέλα

Η θεσμοθέτηση του συνδικαλισμού στην αστυνομία θρίσκει πλέον επί θύραις. Το σχέδιο νόμου που ετοίμασαν οι υπηρεσίες του υπουργείου Δημόσιας Τάξης πέρασε από τη διαρκή κοινοβουλευτική επιτροπή στα μέσα της εβδομάδας και πήρε σειρά για την ολοκλήρωση της Βουλής.

Το μέλλον
ανήκει
στα γουρούνια;

Η αστυνομία είναι ένα ιεραρχικά οργανωμένο σώμα του κράτους, το οποίο επιβάλλει τους νόμους του κράτους στην κοινωνία. Η υποτειθέμενη δουλειά της είναι η πρόληψη της εγκληματικότητας, και η εφαρμογή των κανόνων και νόμων στην κοινωνία για να μπορέσει η τελευταία να λειτουργήσει ομαλά. Έτσι η αστυνομία είναι αυτή που προστατεύει τα δικαιώματά μας και την ελευθερία μας. Αυτά όλα σύμφωνα με τις κρατικές αντιλήψεις που θέλουν να νομίζουμε ότι η αστυνομία προσφέρει κοινωνικό έργο. Αλλά ας κοιτάξουμε τα πράγματα καλύτερα...

Οι νόμοι φτιάχνονται από αυτούς που κατέχουν εξουσία και κοινωνικό πλούτο (κεφάλαιο) στα χέρια τους (βουλευτές και πολιτικοί οι οποίοι όμως εξαρτιούνται άμεσα από τους κεφαλαιούχους). Αυτοί λοιπόν που φτιάχνουν τους νόμους φροντίζουν να βγαίνουν κερδισμένοι και ταυτόχρονα να καλύπτουν τις πράξεις τους. Οι νόμοι δίνουν το δικαίωμα σε μια κάστα προνομιούχων να πλουτίζουν εντελώς νόμιμα εις βάρος μας. Οι κάθε λογείς Λατσηδες και Βαρδινογιάννηδες πλουτίζουν και απολαμβάνουν κάθε πολυτέλεια χωρίς να έχουν προσφέρει απολύτως τίποτα, εκμεταλλεύοντας τον κόπο των εργαζομένων που δουλεύουν για αυτούς. Με παρόμοιο τρόπο πλουτίζουν και οι πολιτικάντηδες χωρίς βέβαια να διώκονται

THERE IS NO GOD

CARRY ON
SINNING!

από την αστυνομία που ανήκει σε αυτούς. Ο κύριος και βασικός λόγος που αυτοί οι κλέφτες επιβιώνουν είναι γιατί έχουν την δύναμη να επιβάλλονται (εξουσία). Κοντολογής η εξουσία οδηγεί στην εκμετάλλευση κάνοντας τους εξουσιαστές όλο και πιο άπληστους.

Αρα οι εξουσιαστές μπορούν να κάνουν τις αντικοινωνικές τους πράξεις χρησιμοποιώντας ένα σύμπλεγμα νόμων και κανόνων που οι ίδιοι έχουν θεσπίσει. Από την άλλη ας δούμε τις αντικοινωνικές πράξεις που γίνονται από τους εξουσιαζόμενους. Τα περισσότερα εγκλήματα που γίνονται σήμερα αντλούν την προέλευσή τους από την τωρινή ταξική διαφοροποίηση. Δηλαδή κάποιος όντας φτωχός (με ένα μισθό για κλάματα), ή άνεργος (λόγω του λάθους καταμερισμού της εργασίας για το οποίο ευθύνεται η εξουσία), ή απλά μη πρόθυμος να εργασθεί επειδή σήμερα δουλειά=δουλεία, ωθείται στην κλοπή. Οι πλούσιοι εξουσιαστές μας δεν ανησυχούν για τις περιουσίες τους αφού οι τελευταίες φυλάγονται από την αστυνομία μέχρι από

ιδιωτικούς μπάτσους (SECURITY). Έτσι οι οι αναγκασμένοι από το κράτος κλέφτες αναγκάζονται από το κράτος και πάλι, να κλέψουν τους συνάνθρωπούς τους τις περισσότερες φορές οι περιουσίες των οποίων είναι αφύλακτες.

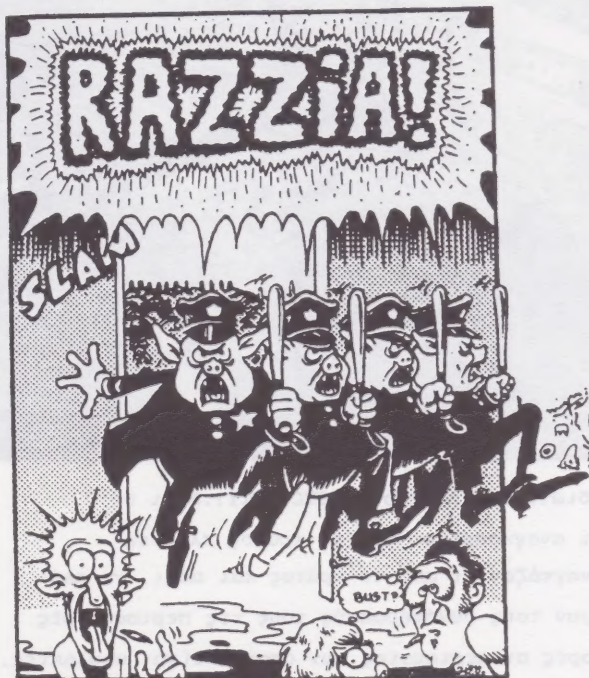
Μέχρι τώρα εξηγήσαμε τον λόγο για τον οποίο η αστυνομία προστατεύει τον θεσμό της ιδιοκτησίας. Ας δούμε όμως γενικά την σχέση αστυνομίας και εγκληματικότητας. Οι στατιστικές δείχνουν ότι ο αριθμός των εγκλημάτων αυξάνεται σε αναλογία με την αύξηση των καταπίεστικών μέτρων και επηρεάζεται από τις οικονομικές συνθήκες και την κατάσταση της κοινής γνώμης. Δηλαδή, σε ένα τόπο που υπάρχει μεγάλη καταπίεση και φτώχεια υπάρχει και μεγάλη εγκληματικότητα. Για παράδειγμα η Αμερική, μια από τις χώρες με μεγάλη αστυνομία (C.I.A.-F.B.I. κ.α.) έχει φοβερά αυξημένη εγκληματικότητα λόγω της μεγάλης καταπίεσης και φτώχειας. Το ίδιο και στην Ελλάδα, οι υποβαθμισμένες περιοχές έχουν μεγαλύτερη εγκληματικότητα από τις πλούσιες.

Η κακή ψυχολογική κατάσταση των καταπιεσμένων (άγχος, νευρά, στρές κ.α.) κάνει τους ανθρώπους φοβερά ευέξαπτους και για αυτό το λόγο γίνονται πολλές αντικοινωνικές πράξεις. Είναι λογικό μια μάζα από νευρικούς ανθρώπους να μην λειτουργεί όπως θα έπρεπε.

Εξάλλου εάν δουλεία της αστυνομίας ήταν η

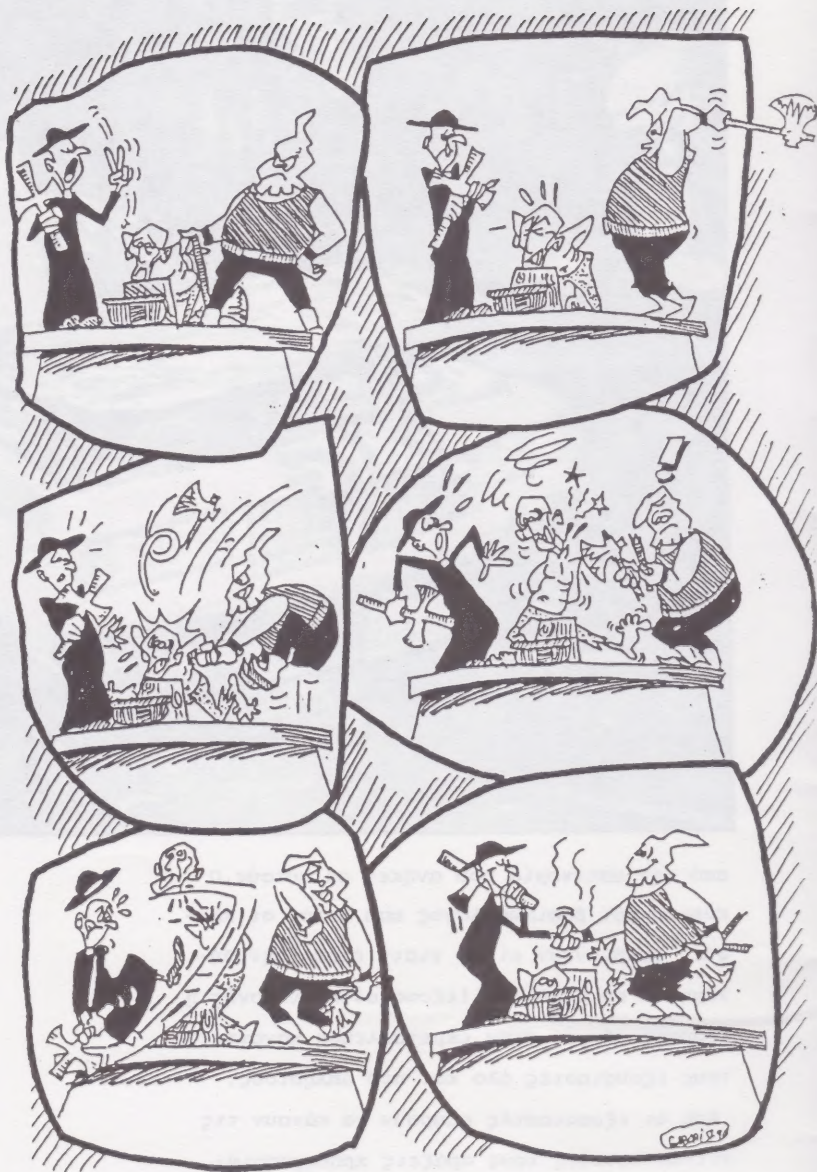

εξάληψη της εγκληματικότητας, τότε θα το είχε κάνει προ πολλού. Βέβαια σε τέτοια περίπτωση θα έπρεπε να ανερέσει τον εαυτό της μαζί με το κράτος, πράγμα τελείως παράλογο. Δουλεία της είναι η ΤΙΜΩΡΙΑ του εγκλήματος και όχι η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ του, αφού η οι αιτίες που δημιουργούν την εγκληματικό-

τητα (η ύπαρξη κράτους και εξουσίας) μένουν όχι μόνο ανέπαφες αλλά και ισχυροποιούνται.Ακόμα και εάν υποθέσουμε ότι η αστυνομία μπορούσε να εξαφανίσει κάθε έγκλημα, μετά από αυτό θα ήταν άχρηστη και θα έπρεπε να διαλυθεί.Δηλαδή μια αστυνομική δύναμη εκεί όπου δεν υπάρχουν εγκλήματα για να ανακαλυφθούν και εγκληματίες για να πιαστούν, θα προκαλέσει ή θα επινοήσει εγκλήματα ή θα πάψει να υπάρχει, πράγμα αδύνατο όσο υπάρχει κράτος.Η αστυνομία χρειάζεται ένα άλλοθι για να συνεχίζει να υπάρχει διότι δεν μπορεί να αποκαλύψει ότι είναι προστάτης των εξουσιαστών, των πλούσιων και των νόμιμων κλεφτών.

Ο Ιταλός αναρχικός Μαλατέστα αναφέρει: "...Και όσο για την αστυνομία και την δικαιοσύνη, πολλοί φαντάζονται πως εάν δεν υπήρχαν η αστυνομία και οι δικαστές, ο καθένας θα ήταν ελεύθερος να σκοτώνει, να προσβάλλει ή να πληγώνει τους άλλους όποτε έκανε κέφι, ότι οι αναρχικοί αν είναι πιστοί στις αρχές τους θάθελαν να γίνεται σεβαστό αυτό το περίεργο είδος <<ελευθερίας>> που προσβάλ-

λει ή καταστρέφει τη ζωή και την ελευθερία των άλλων. Τέτοιοι άνθρωποι πιστεύουν ότι εμείς, έχο-

ντας ανατρέψει την κυβέρνηση και την ιδιοκτησία, θα επιτρέψουμε σταδιακά την επανεγκαθίδρυση και των δυο, ορμώνονοι από το σεβασμό για την <<ελευθερία>> εκείνων που μπορεί να αισθανθούν την ανάγκη να έχουν μια κυβέρνηση και ιδιοκτησία. Ένας παράξενος πραγματικά τρόπος ερμηνείας των ιδεών μας! Στην πραγματικότητα μπορεί κανείς να απαντήσει καλύτερα σε τέτοιες αντιλήψεις με ένα σήκωμα των ώμων, παρά να υποστεί την ταλαιπωρία να τις ανερέσει...

...Για την πραγματική υπεράσπιση της κοινωνίας, την υπεράσπιση της ελευθερίας και της ευημερίας όλων δεν υπάρχει τίποτα πιο απ'οτι η διαμόρφωση αυτής της της τάξης των εκτελεστικών οργάνων, που υπάρχουν με το πρόσχημα ότι υπερασπίζον όλους και επομένως θεωρούν από συνήθεια τον κάθε άνθρωπο σαν κυνηγετικό θήραμα, χτυπώντας συχνά με την διαταγή ενός ανώτερου αξιωματούχου, δίχως να ξέρουν ακόμα και οι ίδιοι το γιατί, σαν πληρωμένοι δολοφόνοι και μισοφόροι..."

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Με δεδομένο πως οι κρατικές διώξεις και φυλακίσεις ποτέ δεν θα πάγουν να υπάρχουν όσο υπάρχει κράτος και όσο οι άνθρωποι συνεχίζουν να αγωνίζονται ενάντια στην κυριαρχία και την εκμετάλλευση, η Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση άνοιξε ένα λογαριασμό για την οικονομική συμβολή στην αποφυλάκιση αγωνιζόμενων ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση και την κρατική κυριαρχία.

Παρ' όλη την απέχθειά μας προς τους μηχανισμούς του κράτους, θεωρήσαμε πως μ' αυτό τον τρόπο δίνεται η δυνατότητα σε πολλούς ανθρώπους από διάφορα μέρη της Ελλάδας να συμβάλουν στην κατεύθυνση της αποφυλάκισης ομήρων του κράτους.

Πιστεύουμε πως η προετοιμασία για μελλοντικά κατασταλτικά χτυπήματα εκ μέρους του κράτους είναι απαραίτητη. Εκτός, λοιπόν, από την ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεγγύης και δράσης θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν και καταστάσεις οι οποίες σχετίζονται με την έκδηλη εκδικητική κι εκβιαστική (και όχι μόνο) παράταση της ομηρίας όσων έχουν υποστεί την βία του κράτους και των μηχανισμών του, με την απαίτηση χρηματικών ποσών.

Τα χρηματικά ποσά, λοιπόν, που θα συγκεντρώνονται μέσω αυτού του λογαριασμού θα διατίθενται αποκλειστικά ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΟΡΑ ΠΟΙΝΩΝ και ΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ για την αποφυλάκιση αγωνιζόμενων ανθρώπων που βρίσκονται στα μπουντρούμια του κράτους κι ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ.

Αυτή η πρωτοβουλία δεν έχει σκοπό (και δεν θα μπορούσε να έχει) να υποκαταστήσει την ανάπτυξη πρακτικών κοινωνικής αλληλεγγύης σ' όσους υφίστανται την βαρβαρότητα των κρατικών κατασταλτικών μηχανισμών.

Σε κάθε περίπτωση, ο καλύτερος και αποτελεσματικότερος τρόπος για να αποφευχθούν, κατά το μέγιστο δυνατό, οι δυσάρεστες καταστάσεις που επιφέρει η κρατική καταστολή, είναι η ανάπτυξη της δράσης των αγωνιζόμενων ανθρώπων με οργανωμένο τρόπο και μέσα σε πνεύμα συνεργασίας, αλληλοκατανόησης κι αδελφοσύνης.

Αριθμός Λογαριασμού Εθνικής Τράπεζας:
157/882717-63

Σημείωση: Κανένας από όσους καταθέσουν χρήματα σ' αυτό το λογαριασμό δεν είναι υποχρεωμένος να δώσει τα στοιχεία του. Αρκεί μια απλή μονογραφή

**ΝΑΡΧΙΚΗ
ΡΧΕΙΟΘΗΚΗ**

Για τον αγώνα της μνήμης ενάντια στη λήθη που είναι αγώνας των ανθρώπων ενάντια στο κράτος και κάθε μορφής εξουσία ενάντια στη διαστρέβλωση και την προσπάθεια εξάλειψης των κοινωνικών αγώνων

Η κατατεθειμένη και καταγεγραμμένη Δράση των Αναρχικών στην Ελλάδα Μέχρι Σήμερα.
(έντυπα - προκηρύξεις - αφίσες)
κάθε ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ (5-7.30 πμ) και το ΣΑΒΒΑΤΟ (10.30 - 2.30 πμ)
στη Σαριπόλου 8 (δίπλα στο Μουσείο)
(2η οροφή Δεσφίνης και Β. Ηρακλείου)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:

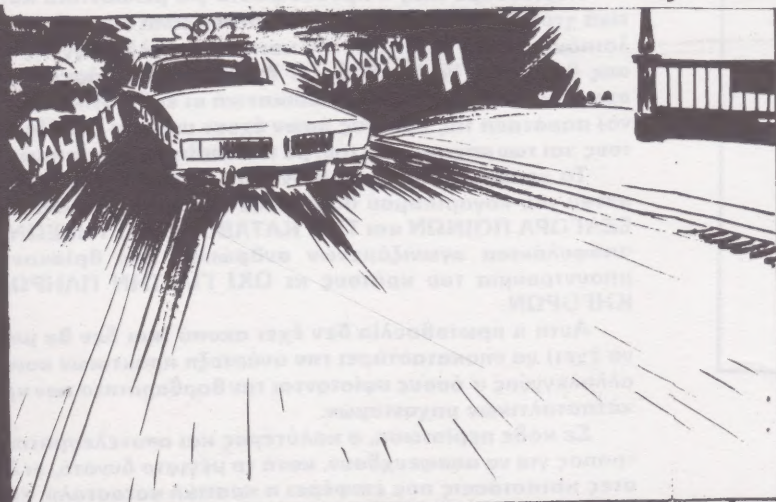
Τ.Θ 30658
Τ.Κ 10033

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΟΥΛΑΕΙ
ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ

ΞΥΛΟ, ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ:
ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΑΝΤΑ ΣΚΗΝΙΚΟ...

ΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΑΝΕΧΟΜΑΣΤΕ
ΤΟΝ ΨΥΧΟΣΩΜΑΤΙΚΟ
ΒΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΓΚΛΟΠ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥΣ ;

ΑΝΤΙΤΙΘΕΣΗ